

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 74 - prosinec 2013

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

INDIÁNSKÁ STEZKA

STR. 11

PÁR SLOV ÚVODEM

Do Vánoc zbyvá už jen malinkatý kousek, který je pro-
špikovaný zajímavými akcemi, jenž nám ten závěr ka-
lendářního roku určitě zpříjemní, takže se máme na co
těšit. Teď vám ale přejeme hezké počteníčko...

Redakce

školní časopis

Puclík

přeje všem čtenářům

**krásné a spokojené Vánoce
a hodně štěstí a zdraví v novém roce**

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **11. 12. 2013** **Vánoční turnaj v piškvorkách**
- **17. 12. 2013** **Vánoční diskotéka**
- **20. 12. 2013** **Madagaskar**
projekt Planeta Země 3000 (6.-9. ročník)
- **20. 12. 2013** **Puclíkova vánoční nadílka**
- **21. 12. 2013** **Začínají vánoční práááázdny!!!**
- **30. 01. 2014** **Pololetní vysvědčení**
- **31. 01. 2014** **Pololetní prázdniny**

**PUCLÍKOVA
ŠUŠKÁRNA**

- To byste nevěřili, co s člověkem udělá kus žvance! My se třeba v redakci každý týden s obavami díváme na jídelní lístek naší jídelny, protože jakmile jsou k obědu knedlíky nebo nějaká podobná dobrota, můžeme si být téměř jisti, že na schůzce redakční rady budeme marně očekávat Pavlínu Tománkovou z 9.A. V lepším případě se přiřítí skoro na konci schůzky se spokojeným výrazem ve tváři a naprosto jasným vysvětlením, že si přece musela jít přidat... My to chápeme, výživa je na prvním místě. Ale Pavlino, nebylo by lepší a hlavně zdravější místo knedlíků hryzat mrkvičku? To by se nakonec dalo dělat i při schůzce redakce, akorát bychom si asi připadali jako v králíkárně ☺. Tak možná zůstaň raději u těch knedlíků...
- Lukáš Kučera z 9.C se nedávno při tělocviku vložil do hry s takovým elánem, že totálně propotil tepláky. Po hodině je samozřejmě fláknul do skříňky a nechal je tam týden „uzrát“. Když je ale další úterý vylovil, že se do nich zase navleče, páchly tak, jako když se vytrhne prkno z komediantský boudy ☺. Pod nátlakem spolužáků, kteří se - bůhvíproč - znechuceně odvraceli a pronášeli celkem nelichotivá hodnocení, se Lukáš vydal na průzkum krabice ztrát a nálezů, jestli by tam neukořistil nějaký přijatelnější kus oděvu. A našel. Parádní kraťasy! Aby celou situaci ještě vylepšil, půjčil si od Vládi Peňáze deodorant, kterým důkladně postříkal nejenom sebe, takže pro změnu „voněl“ na dálku jako barová tanečnice, ale také vystříkal vnitřek své skříňky, aby dokonale zaplašil odér ze svých tepláků. V té chvíli už se v šatně nedalo ani nadechnout, a tak se přítomní snažili zachránit zbabělým útekem. Lukáš ale statečně pronásledoval Marušku Novotnou a nadšeně volal: „Mááááá, už voním!!!!“ Ještěže Maruška umí tak dobře utíkat ☺...
- Nepotkali jste teď v poslední době paní učitelku Renatu Slámovou a nezdálo se vám, že se mile usmívá a má při tom lehce zasněný až blažený výraz? Tak to jste si všimli správně. Paní učitelka totiž dostala od školního Ježíška nové varhany – tedy trochu s předstihem. My si od té doby pořád lámeme hlavu, jak je to možné? Vždyť přece vůbec nebyla hodná ☺☺☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova sušárna	2
▪ Vánoční odpoledne	3
▪ Školní rok 2013-2014 v číslech	4
▪ Podvečerní čtení	5
▪ Soutěžení s E.ONem	6
▪ Pavučinkový výlet	8
▪ Na výstavě zemědělské techniky	10
▪ V galerii s Kanafáskem	10
▪ Indiánská stezka	11
▪ Trestní odpovědnost	12
▪ Stojí za přečtení... ..	12
▪ Naše podzimní sportování	13
▪ Anketa	14
▪ Čaj o páté	15
▪ Sloupečky	16
▪ Sportovní odpoledne	17
▪ Puclíkův turnaj v bowlingu	18
▪ Vyzvídali jsme... ..	20
▪ Prevence dětských úrazů	26
▪ Adoptce na dálku	27
▪ Soutěž SOS	28
▪ Kdo je jinej, není divnej	29
▪ Vánoce s Puclíkem	30
▪ Tajemná prehistorie	32
▪ Svačinka pro jeleny a daňky	34
▪ Advent – předzvěst Vánoc	35
▪ Jeden týden jedněch dveří	35
▪ Ekofanda	36
▪ Světový den výživy	41
▪ Školáček	42
▪ Od Andulky po žížalu	43
▪ Žákovská knihovna	44
▪ Školní sběr	46
▪ Soutěž odborných dovedností	47
▪ Školní toulavka na cestách	48
▪ Netradiční vyučování ve 2.A	50
▪ Malování křídami	52
▪ Sliby – chyby	53
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	54

VÁNOČNÍ ODPOLEDNE

V úterý 24. listopadu 2013 byla pro děti z 2.A připravena v jejich třídě vánoční dílnička. Od 13.00 do 15.30 hodin mohly přijít vyrábět zvonečky na školní stromček. Dětem přišli pomáhat maminky, tatínkové, dědečkové, babičky, ale i sourozenci. Ač byl teprve listopad, tak si užili krásné vánoční atmosféry při poslechu koled.

Moc děkuji všem, že si udělali čas a přišli s dětmi vyrábět. Jde opět o akci podpořenou Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky v rámci projektu *Jak najít správnou cestu životem..*

Mgr. Jaroslava Truksová

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění	náhradní tř. učitel
1.A	Miroslava Kotovicová	11	8	19	přístavba	M. Budíková
1.B	Marie Budíková	9	9	18	přístavba	M. Kotovicová
2.A	Jaroslava Truksová	15	9	24	přístavba	V. Buchtová
2.B	Viera Buchtová	15	8	23	přístavba	J. Truksová
3.A	Pavla Sedláková	11	13	24	přístavba	I. Fousková
3.B	Ivana Fousková	15	10	25	přístavba	P. Sedláková
4.A	Pavčina Poláčková	9	12	21	hl. budova	V. Fryšavská
4.B	Dita Machová	11	13	24	hl. budova	M. Součková
5.A	Vlasta Fryšavská	11	17	28	hl. budova	P. Poláčková
5.B	Markéta Součková	11	15	26	hl. budova	D. Machová
6.A	Jaroslava Gregorová	15	9	24	hl. budova	M. Slámová
6.B	Monika Pinterová	13	11	24	hl. budova	R. Slámová
6.C	Miroslav Sláma	9	15	24	hl. budova	M. Slámová
7.A	Erika Oravcová	17	15	32	hl. budova	D. Svobodová
7.B	Renata Slámová	15	13	28	hl. budova	M. Pinterová
8.A	Martina Janíčková	14	11	25	hl. budova	P. Smékal
8.B	Eva Ficová	15	11	26	hl. budova	I. Kovačičová
8.C	Marcela Slámová	15	10	25	hl. budova	J. Gregorová
9.A	Pavel Hnízdil	10	8	18	hl. budova	J. Hnízdilová
9.B	Petr Smékal	7	9	16	hl. budova	M. Janíčková
9.C	Dagmar Svobodová	12	10	22	hl. budova	E. Oravcová
1. stupeň		118	114	232	10 tříd	
2. stupeň		142	122	264	11 tříd	
CELKEM		260 chlapců	236 dívek	496 žáků	21 tříd	

Počet učitelů: 31

Počet vychovatelů školní družiny: 3

Ostatní zaměstnanci: 7

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

S RADKEM JAROŠEM

V pátek 1. listopadu 2013 se konalo ve 2.A letošní první podvečerní čtení v rámci projektu Celé Česko čte dětem. Tentokrát naše pozvání přijal český horolezec Radek Jaroš. Četl dětem z knihy Hory, má panenka, kterou napsal spolu se svojí dcerou Andreou Jarošovou.

Připravil si také promítání z lezení v Peru, v Africe, v Himalájích a ve Španělsku. Všichni v tichosti sledovali a poslouchali jeho poutavé vyprávění. Děti byly opět zvědavé. Zajímalo je, jestli má při lezení strach, jestli zažil lavinu, jestli je to těžší nahoru nebo dolů... Jaké bylo jejich nadšení, když jim

ukázal, v jakých botách leze v horách v zimě a v létě, a hlavně když z batohu vytáhl kombinézu, ve které lezl na Mount Everest. Na závěr proběhla autogramiáda. Ještě jednou Radku Jarošovi moc děkujeme, že mezi nás přišel, ač byl zrovna po operaci a nebylo mu nejlépe.

AKUplus+

AKUplus+

SOUTĚŽENÍ

ZÁBAVNÉ DOPOLEDNE NA TÉMA ELEKTŘINA

e.on

S E.ONEM

Kouzelné dopoledne s Voltíkem a Leontýnkou

Ve středu 11. září 2013 se 1. a 2. třídy zúčastnily zábavného programu, který byl nazván AKUplus+ pro malé kouzelníky a probíhal v trucku společnosti E.ON na Vratislavově náměstí. Děti přivítala kouzelnice Leontýnka a kouzelník Voltík. Oba měli krásné kostýmy a hned v úvodu rozdali dětem kouzelnické čepice,

které si děti vyzdobily a každý na ní měl napsáno své jméno.

Mohlo se začít kouzlit. Děti vždy po částech zhlédly výukový program s informacemi o elektrické energii - jak vzniká, jak a kde ji využíváme a také jak jí můžeme šetřit. Leontýnka se vyptávala děti všetečnými otázkami na to, jaké jsou zásady bezpečného

zacházení s energií. Vzhledem k věku by si mnohé děti za své znalosti zasloužily pochvalu. Dostaly bílé nafukovací balónky a Voltík je učil vykouzlit statickou elektřinu třením nafouklých balónků o vlasy na hlavě. Byla to zábava a kouzlo se zdařilo všem s delšími vlasy.

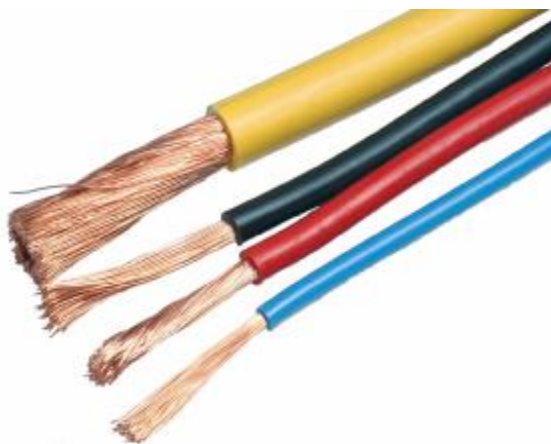
Po výukovém programu se mohly třídní kolektivy sportovně vyžít s fotbalovými míči a zkusit si zasoutěžit o hodnotné ceny. Některým dětem se fotbalové soutěže líbily natolik, že si šly pro tyto zážitky znovu po vyučování.

Za tento program patří velký dík nejen kouzelníkům - školičům, ale všem ze společnosti E.ON, kteří se na přípravě interaktivně zábavného programu podíleli.

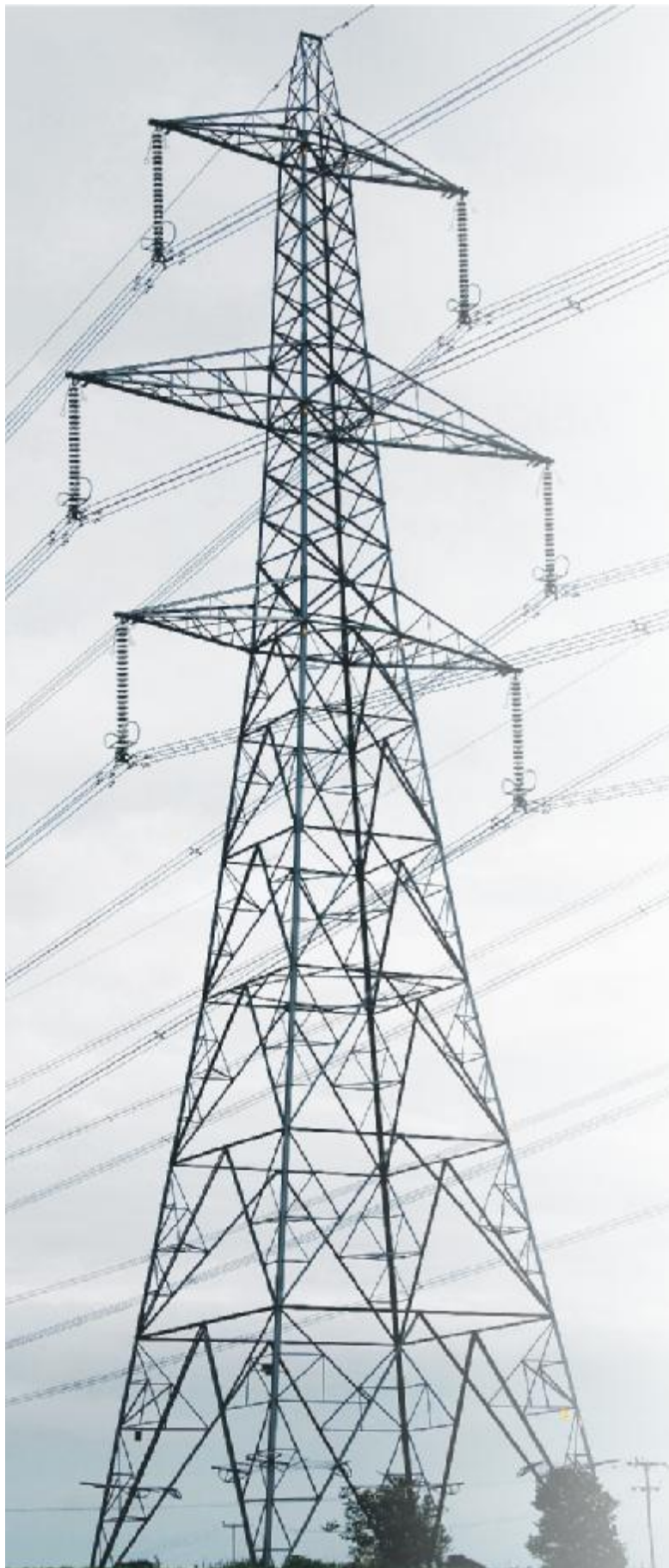
Dr. Miroslava Kotovicová

Také pro 9. ročníky přichystala společnost E.ON kvíz a dovednostní soutěže – vše samozřejmě spojené s elektřinou a dalšími fyzikálními znalostmi. Třídy 9.A a 9.B se spojily proti 9.C a snažily se ji převálcovat nejen svými rozumy, ale také početní převahou. Nic jim to ale nebylo platné, třída 9.C zvítězila a bude netrpělivě vyčkávat, zda nepostoupí do dalšího kola této soutěže s E.ONem. Ti nejšikovnější byli odměněni batohem s bohatou výbavou. A aby to nikomu nebylo líto, měli organizátoři připraven pro každého účastníka akce jako dárek flash disk.

Mgr. Erika Oravcová

Jak se poprali devátáci s E.ONEM...

Ve středu dne 11. září 2013 se uskutečnila soutěžní akce společnosti E.ON, které se zúčastnili žáci 9. tříd. Když jsme se sešli, nejprve jsme se dověděli podrobné informace o celé soutěži. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny - do první skupiny patřila třída 9.A společně s 9.B, ve druhé skupině byla 9.C.

Soutěžní akce byla rozdělena na dvě části a také nás rozdělili na dvě skupiny. Prvních devět žáků z 9.A a 9.B a polovina žáků z 9.C zůstala ve třídě a druhá polovina šla do učebny výtvarné výchovy. V první skupině jsme bojovali o vítězství v testových otázkách, které byly rozděleny do pěti oblastí a týkaly se údržby, ekologie, historie, elektráren a bezpečnosti. Otázky byly za 100 až 500 bodů podle obtížnosti.

Mezitím sváděla druhá skupina boj s časem. Autíčko, které poháněl magnet, museli devátáci dostat pomocí speciální hůlky ze startu do cíle za co nejkratší čas. Poté následoval další úkol, při kterém se mělo protáhnout železné kolečko kovovým bludištěm a nedotknout se ho. Jakmile jsme se ho dotkli, rozsvítlo se světýlko a my dostali 5 trestných sekund.

Pak jsme se prostřídali. Druhá skupina šla dělat testový kvíz a první skupina si šla zkusit zručnost. Na závěr jsme se vrátili do třídy a dozvěděli se, jak to dopadlo. Ti, co byli nejlepší s autíčkem a v bludišti, dostali batoh a nějaké drobnosti. Avšak ti, co nevyhráli, nemuseli být smutní. Za účast všichni dostali flash disk. Vyhrála 9.C s 4 700 body, kterým blahopřejeme. Na druhém místě skončily třídy 9.A s 9.B, které dohromady vysoutěžily 3 900 bodů, což je také velmi dobrý výsledek.

***Pavla Tománková
a Pavla Pejchalová, 9.A***

PAVUČINKOVÝ

Mgr. Hana Knapčoková

ŠEŠŤÁCI HLEDALI MÍSTO
V NOVÉM KOLEKTIVU

VÝLET

V šestém ročníku se utváří nový třídní kolektiv. Někteří žáci se již znají, někteří přicházejí z jiných tříd, někteří dokonce z jiných škol. Chvilu trvá, než se navzájem všichni seznámí, delší čas trvá navázání přátelství...

K tomu, aby se všichni dobře poznali a každý si našel v novém třídním kolektivu své místo, by měl pomoci tento projekt. A nejen k tomu. V harmonických třídách se méně často objevují problémy mezi žáky, děti si pomáhají a drží při sobě. Tam se potom dětem

lépe žije, nemusí se bát školy ani spolužáků a to je pro nás velmi důležité. Vždyť ve škole děti stráví větší část dne.

Naším cílem je, aby se ve škole mezi spolužáky všichni cítili dobře a získali k sobě i k učitelům důvěru. Harmonizační dny byly realizovány v rekreačním

středisku Zubří. Ve dnech 23.-24. září se účastnily třídy 6.A a 6.B, třída 6.C pak ve dnech 25.-26. září.

Tento projekt byl realizován v rámci prevence rizikového chování. Je podporován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

Ve středu 25. září 2013 se 6.C vypravila pěšky do Zubří na Pavučinkový výlet. Sešli jsme se v průjezdu školy a spolu s paní učitelkou Knapčokovou, Hnízdilovou a panem učitelem Slámou jsme naložili tašky do auta a konečně jsme vyrazili.

Když jsme konečně došli do tábora, dostali jsme pokyny

a klíčky od chatek. V chatkách bylo příjemné teplo. Rozdělili jsme si mezi sebou postele a šli jsme si pro povlečení. Pak jsme poobědvali dobré zapékané těstoviny – avšak ne tak dobré jako ve školní jídelně. Následoval 1. blok – výroba jmenovek, abychom se navzájem lépe poznali.

Ve 2. bloku jsme se rozdělili na dvě skupiny - první šla na šlapadla a druhá hrála přehazovanou. Asi po půl hodině jsme se vyměnili. Po krátké pauze následoval 3. blok, kde jsme běhali za čísly a pak jsme hráli hry na hřišti. Potom jsme se nasvačili z vlastních zásob a šli na 4. blok. Tam jsme se dozvěděli, že budeme

hrát pohádky. Tak jsme se rozdělili na skupiny, dostali jsme papírek se jménem pohádky a šli cvičit. Jen tak tak jsme to stihli a šli jsme sbírat dřevo na táborák. Následovala večeře, a poslední přípravy táboráku.

Při táboráku jsme opékali klobásy a zpívali písničky. Potom jsme se přesunuli do jídelny, kde jsme měli sehrát nacvičené pohádky. Byla to legrace. Po skončení tohoto programu jsme mohli jít buď spát (samozřejmě nikdo nešel ☺), nebo jít na stezku odvahy. Byla to jen noční procházka, ale i tak se někdo (např. Verča Fialová) bál. Nakonec se Verča domluvila s panem učitelem, že půjde jako poslední. Když všichni došli, měli jsme si jít vyčistit zuby (nudááááá ☺) a potom

jsem se dohodli, že půjdeme „spát“, což se ale moc nedařilo.

lo. Naše chatka vydržela vzhůru do půl třetí ráno ☺.

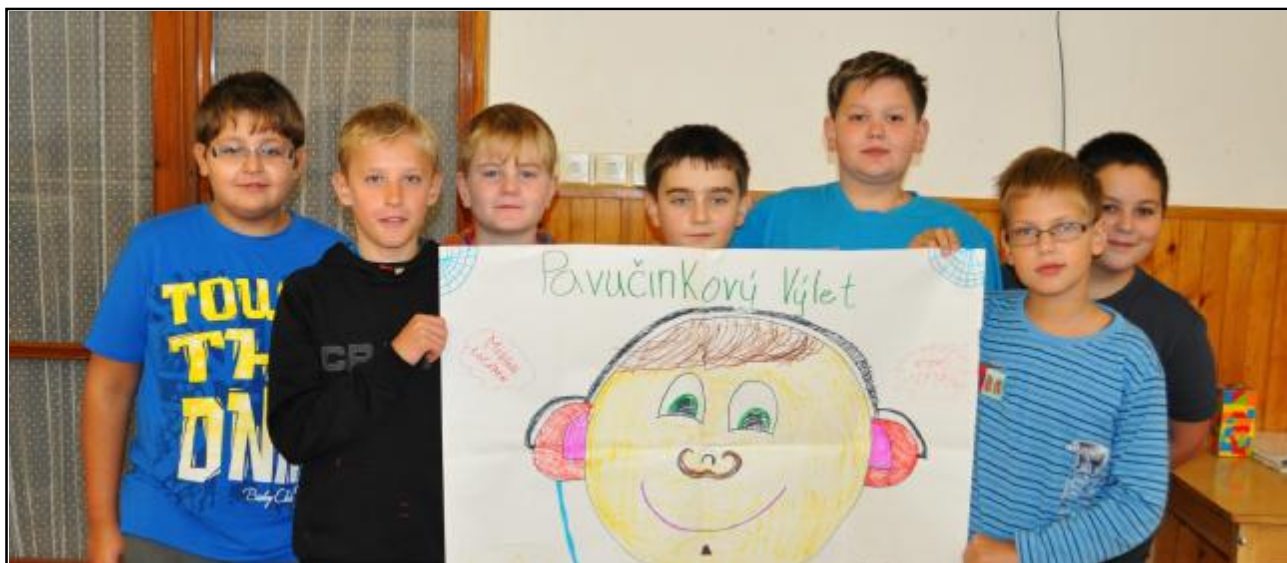
Když jsme se probudili, bylo nám strašně horko. Pak jsme zjistili, že jsme zapomněli ote-

vřít okno. Ještě chvíli jsme polehávali a pak jsme šli na snídani. Následoval 5. a 6. blok. Protože venku pršelo, zůstali jsme v jídelně a hráli různé hry. Na oběd bylo rizoto a pak už jsme šli balit věci, uklízet chatky a vracet povlečení.

Když jsme vyrazili domů, zastihl nás déšť, ale naštěstí brzy přestal, takže jsme v pohodě (možná s trochu bolavýma nohama) dorazili ke škole, kde na nás čekalo auto s taškami. Tak jsme si je rozdělili,

rozloučili jsme se a spokojeně vyrazili domů.

**Eva Pelikánová
a Radka Havelková, 6.C**

Mgr. Erika Oravcová

NA VÝSTAVĚ ZEMĚDĚLSKÉ TECHNIKY

V pátek 27. září 2013 se žáci šestých tříd zúčastnili výstavy zemědělské techniky ve firmě Moreau Agri v Maršovicích. Prohlédli si stroje vystavené před firmou a poté se přemístili na hřiště, kde měli hasiči připravenou ukázkou soutěžních disciplín.

V pátek 27. září 2013 jsme se školou navštívili výstavu zemědělských strojů, kterou pořádala firma Moreau Agri v Maršovicích. Z Nového Města se vypravili všichni žáci šestých tříd. Jakmile jsme dorazili k firmě, uviděli jsme vozy, traktory, sazečky, obračečky, krmíče...

Tyto stroje jsme si prohlédli a šli jsme na druhou část výstavy. Tam nám novoměstský Sbor dobrovolných hasičů předvedl požární útok. Ale pak všechny upoutal svým uměním pán, který předváděl různé triky s čelním nakladačem.

Filip Kadlec, 6.B

V GALERII S KANAFÁSKEM

Horácká galerie připravila při příležitosti výstavy Galiny Miklíkové O Kanafáskovi program pro děti z mateřských škol a z 1. stupně základních škol.

Ve čtvrtek 3. října 2013 se tedy 2.A vydala do Horácké galerie. S sebou děti měly mít veselou ponožku a tři knoflíky, protože v rámci návštěvy galerie vyráběly vlastního Lichožrouta. Také si prohlédly výstavu Galiny Miklíkové, vyfotily se s Kanafáskem, zaujalo je zábavné divadlo, utkaly se v polštářové bitvě a na závěr se podívaly na pohádku.

Dětem z 2.A se akce moc líbila a stejně nadšené byly i děti z 2.B, které galerii navštívily v pondělí 7. října.

Mgr. Jaroslava Truksová

INDIÁNSKÁ

Radka Křížová, 9.C

ZÁBAVNÉ ODPOLEDNE
PRO DĚTI Z 1. STUPNĚ

STEZKA

Ve čtvrtek 10. října 2013 uspořádaly paní učitelky z 1.-5. ročníku spolu se žáky 9.C zábavnou akci pro děti z prvního stupně s názvem Indiánská stezka.

Nachystali jsme pět různých stanovišť s úkoly. Na prvním stanovišti si příchozí mohli vyzkoušet chytit bizona. U druhého stanoviště žáci skládali obrázek totemu a na stanovišti následujícím zkoušeli jezdit na koni.

Svoji ohebnost si vyzkoušeli na čtvrtém stanovišti, kde podlézali pod nataženými provázky. Za každý splněný úkol děti dostávaly papírová peříčka, ze kterých na posledním stanovišti slepovaly indiánskou členku. Navíc každý obdržel na všech stanovištích omalovánku s indiánským motivem.

Přišla spousta dětí - některé samy, některé doprovodili rodiče, ale všichni odcházeli spokojení a s úsměvem na rtech...

Mgr. Hana Knapčoková

**BESEDA PRO ŽÁKY
9. ROČNÍKU**

TRESTNÍ ODPOVĚDNOST

15. října 2013 proběhla pro žáky 9. ročníku beseda na téma trestní odpovědnost. Krajský koordinátor prevence Policie ČR pan Martin Dušek žáky seznámil s důležitými informacemi na toto téma, s činností Policie České republiky a dalších orgánů činných v trestním řízení a diskutoval s nimi o trestné činnosti mládeže a všem, co je z této oblasti zajímavé...

Tato beseda je součástí dlouhodobého programu prevence kriminality, který jsme pro žáky připravili. Jsou seznamováni s tím, co je právo, druhy práva, ústava, soudní moc, s úlohou policie a armády, s tím, co je to kriminalita, její

druhy... Součástí je rovněž výtvarná soutěž na téma *Zodpovídáme za sebe* a čeká je také beseda s Městskou policií Nové Město na Moravě.

Vyvrcholením bude soutěž SOS, kde si žáci prakticky vyzkouší své znalosti zákonů,

jejich tvorby a dodržování. Pro vítěznou třídu bude mimo jiné zorganizována exkurze do Muzea Policie ČR.

Tento projekt je podporován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

STOJÍ ZA PŘEČTENÍ...

ERAGON

Eragon je patnáctiletý chlapec, který najde vejce draka. Drak se vylíhne a Eragon ho pojmenuje Safira (na obrázku). Musí se dostat k Vardenům, aby s nimi bojoval proti království jako Dračí jezdec. Eragon a jeho drak Safira prožívají mnohá dobrodružství. Eragon byl také zfilmován, ale jeho filmové podání se od knihy liší.

Spisovatel Christopher Paolini začal knihu psát ve svých patnácti letech. Jakmile ji však dokončil, pokračoval dalšími díly *Eldest*, *Brišingr* a *Inheritance*, a tak vznikla tetralogie (čtyřdílný román) *Odkaz Dračích jezdců*.

Knihy jsou velmi populární - sice bez ilustrací, ale stejně stojí zato si je přečíst...

Michaela Heralová, 7.B

Nakreslila Bohdana Ivasyuk, 7.B

NAŠE PODZIMNÍ SPORTOVÁNÍ

Mgr. Ivona Kovačičová

Podzim bývá ve škole kromě jiného také obdobím závodů. Letos jsme se po roční přestávce zúčastnili vesnického školního závodu – atletického čtyřboje ve Svratce.

Nejvíce medailí (čtyři) vybojoval Karel Kulíšek ze třídy 9.A a Tomáš Trojáněk z 9.B, dvě Valerie Bártová ze 7.B a po jedné Martin Koutník a Jurij Gloziga z 8.A, Matěj Škorpík ze 7.A a Vojtěch Veselý ze 7.B.

Začátek října proběhl ve znamení přespolního běhu – 3. října se konalo okresní kolo ve Žďáře nad Sázavou. Nejlepší výkon podala Nikola Vopršalová z 8.A, která doběhla v kategorii starších žákyň první.

Skvělý závod předvedlo družstvo starších žáků, kteří svými výkony bodovali, a celé družstvo postoupilo z prvního místa do krajského kola. Za pochvalu stojí výborný výkon Karla Kulíška z 9.A, který od-

táhl celý tříkilometrový závod a školáckou chybou se nechal předběhnout až na cílové pásce a skončil druhý.

Umístění dalších závodníků – 5. místo Martin Koutník z 8.A, 7. místo Pavel Janů z 9.B, 8. místo Tomáš Trojáněk z 9.B, 36. místo Jurij Gloziga z 8.A.

Ani v krajském kole soutěže v přespolním běhu, které se konalo opět ve Žďáře nad Sázavou, se chlapci z kategorie starší žáci neztratili. Výborně běžel opět Karel Kulíšek z 9.A, který zopakoval krásné druhé místo. Celé družstvo součtem umístění v cíli dosáhlo opět na „bednu“ – skončili třetí.

Všem závodníkům i nejmenovaným, kteří se účastnili uvedených soutěží, blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci školy.

ANKETA

TENTOKRÁT
**O POČASÍ
A HOUBÁCH**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Letošní léto se s teplotou opravdu nemazlilo a chvílemi to vypadalo, že se nefalšovaně upečeme. Je pravda, že k létu příjemná teplota a sluníčko určitě patří a většina z nás si ho taky tak představuje, ale znáte to - když je něčeho moc... A tak se skoro nabízelo, abychom se vás v první anketě nového školního roku zeptali, které roční období máte nejraději a jaké počasí vám vyhovuje nejlíp.

Dalo se očekávat, že vítězem ankety bude léto, protože ho máme my všichni, co chodíme denně do školy, nerozlučně spojené s prázdninami. Ale rok má čtyři období a slunce na obloze taky nevydrží pořád, a tak se koncem léta a začátkem podzimu zpravidla vynoří jedna typicky česká aktivita, které se v různé míře účastní snad všechny věkové skupiny - totiž houbaření...

1. otázka: Máte raději léto nebo zimu?

2. otázka: Co děláte, když prší?

3. otázka: Jaké počasí máte nejraději?

4. otázka: Chodíte do lesa na houby?

ŽÁCI

Šimon Dufek, 4.B

1. Jasně že léto, jsou přece prázdniny ☺.
2. Když prší, tak jsem doma.
3. Nejradši mám, když svítí, protože můžu jít ven.
4. Na houby vůbec nechodím.

Kristýna Benešová, 7.B

1. Lepší je zima, mám totiž ráda lyžování.
2. Za deště sedím u počítače.
3. Z počasí má nejradši slunko a teplo.
4. Na houby chodím docela často, tak jednou za víkend.

Terezie Tulisová, 9.C

1. Já osobně upřednostňuji léto, jsou přece prázdniny.

2. Je to různé, jak kdy.
3. Mám ráda, když je hezky a svítí slunko.
4. Na houbách jsem byla zatím jenom jednou.

Martin Koutník, 8.A

1. Já mám radši léto, je prostě lepší než zima.
2. Sedím u počítače, jsem na Facebooku.
3. Nejlepší je, když je teplo a svítí slunce.
4. Upřímně řečeno - spíš nechodím.

Martina Mašková, 6.C

1. Lepší je léto, protože není zima ☺.
2. Nejčastěji jsem doma.

3. Mám ráda teplo, slunko, prázdniny ☺.
4. Sice chodím, ale málo.

Daniela Vodičková, 5.A

1. Mám ráda léto, je hezké počasí, teplo.
2. Nejčastěji jsem doma, hraju si.
3. Mé oblíbené počasí je teplo, sluníčko.
4. Chodím a hodně.

Hana Machová, 8.B

1. Mám raději léto, jsou prázdniny.
2. Buď sleduji televizi, nebo jsem na počítači.
3. Ráda chodím ven, takže mám ráda slunko.
4. Zatím jsem byla dvakrát.

UČITELE

Mgr. Jaroslava Gregorová

1. Nemám radši ani léto, ani zimu, protože nejraději mám podzim. Je totiž příjemně - ani horko, ani zima. Ale pokud je takový ten škaredý, deštivý podzim, tak to taky není příjemné.
2. Vždycky si něco najdu ☺
3. Jak už bylo řečeno, nejraději mám slunný podzim.
4. Popravdě ani moc ne.

Mgr. Dagmar Svobodová

1. Upřednostňuji léto. Nemusím nosit tolik oblečení, je hezká příroda a to působí kladně i na lidi ☺.

2. Když prší, dělám, co je potřeba. Pokud ale můžu dělat, co chci, zalezu si s teplým čajem do podkroví a poslouchám, jak bubnuje déšť do střechy ☺.
3. Nejraději mám teplo a slunko.
4. Naše rodina chodí na houby dost, ale protože můj muž houby nejí a říká, že u nás se nedávají houby jenom do bábovky, tak už moc nechodím ☺.

Mgr. Monika Pinterová

1. Mám radši léto, je teplo, svítí slunce, jsou prázdniny ☺.

2. Většinou se buď dívám na televizi, nebo si hraji s dětmi.
3. Mám ráda, když je teplo, ale ne zase příliš velké.
4. Bohužel moc ne, není čas.

Mgr. Jitka Matoušková

1. Preferuji spíše léto, protože je teplo a den je dlouhý.
2. Pokud prší, tak nejraději čtu.
3. Mám ráda bouřku ☺.
4. Chodím, ale jen když roste, jinak mě to nebaví ☺. Ale mám ráda les...

Anketu připravily Radka Křížová a Karolína Švárová, 9.C

ČAJ O PÁTÉ

Mgr. Jaroslava Truksová

Ve čtvrtek 17. října 2013 se v 17 hodin začali scházet rodiče a děti z 2.A ve své třídě. Čekal je tvořivý podvečer nazvaný Čaj o páté...

Děti spolu s rodiči podle receptu uvařili z písmen čajíček, povídali si o svých hrnečcích, zpívali, společně vyráběli hrnečky z hlíny a hlavně popíjeli výborný čaj...

Moc děkuji rodičům, že si udělali čas a spolu s dětmi přišli. Tato akce byla součástí projektu Jak najít správnou cestu životem, který podpořilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

HOUBY SLOUPEČKY

Iva Mrkvíčková, 9.A

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Chodíte rádi na houby? Houbaření je taková česká specialita, v jiných zemích tenhle „sport“ moc nepěstují. Ale tady u nás se na přelomu léta a podzimu téměř pravidelně opakuje stejný obrázek - okraje lesů jsou lemovány pestrobarevnými šňůrami aut a houštiny i mýtiny jsou plné bytostí s košíky v rukách a zraky upřenými k zemi. No a když je sezóna úspěšná jako třeba ta letošní a houby fakt rostou, potkáte odpoledne v lese víc lidí než ve stejnou dobu na náměstí... A jak jsou na tom s houbařením Darka s Ivou?

IVA

Houby, houby, houby... Snad nejčastější téma, o kterém se moje rodina vždycky na podzim baví. Pro mě to ale není zas tak skvělá věc a ani se mi o tom moc dobře nepíše... Na houby sice chodím ráda, ale jediné, co z nich dokážu sníst, jsou smažené klobouky a to jen díky tomu, že mi můj brácha a strejda kdysi nalhali, že to jsou řízky ☺. No a já jsem se do nich jako správný masožravec pustila a ani jsem si nevšimla, že tam není ani kousíček masa ☺... Tak jsem se naučila jíst alespoň smažené klobouky, ale jinak houby opravdu nemusím. Vždycky když přijdu k babičce, tak si ze mě teta a ostatní dělají srandu, ať si přivoním, a já vždycky začnu vydávat různé skřeky, ale díky bohu vím, že nejsem jediná, komu houby nevoní. Tak schválně - kolika z vás houby vážně voní?

Letos se houbařilo krásně. Jeden hříbek vedle druhého a po hořčácích ani stopy. Les voněl dřevem a jehličím a tu vůni si živě vybavuji ještě teď. Nejkrásnější zážitek z letošní sezóny je asi ten, že když jsme byly jednou při takovém tom obyčejném odpoledni nasbírat pár kousků do košíku, tak moje malá sestřenice poskakovala po lese a vyprávěla nám o tom, jak se takové houby správně sbírají, a přitom oběma rukama vyždíbovala hříbečky ze země. My jsme potom po dlouhém dumání přišly na to, že ona má výhodu v tom, jak je malá, tak k nim má blíž a lépe je vidí. Takže doporučuji chodit na houby s malými dětmi. I když netvrdím, že to není jenom výmluva pro to, jak málo bychom jich bez její pomoci našly ☺...

DARKA

Nejsem vášnivým houbařem, tedy pokud se neocitnu v lese. Mému houbaření totiž dodává pocit jedinečnosti to, že provozuju v podstatě téměř ilegální činnost, a přiznejme si, že většina z nás si zakázané věci (alespoň některé a občas) docela vychutnává ☺.

Můj muž totiž houby nejí a o naší rodině tvrdí, že jsme schopni mu je propašovat snad i do kynuté bábovky. Na houby tudíž moc nechodíme. Ale každá procházka se dá proměnit v částečný houbařský lov, když se tu a tam zdržíte vzaďu pod nejrůznějšími záminkami (čůrání, pozorování ptactva či jiného zvířectva a tak) ☺...

Letos se mi ale podařil móóóc pěkný úlovek. Tůru kolem Velkého Dářka jsem se snažila opět proměnit v takové malé houbařské branné cvičení, ale nedařilo se. Zbytek rodinky mi utíkal moc rychle a až na pár menších hříbečků jsem neměla žádnou pořádnou houbu. Až kousek před kempem, když se zastavili, to přišlo. Seděl si tam krásně pod stromkem, trochu se styděl, a tak se obalil trávou, ale ten byl! 560 gramů!!!

Cesta přes kemp byla triumfální a myslím, že jsem si dlouho nic tak hezky nevychutnala. Obdivné i závistivé pohledy a komentáře totiž na „můj“ hříbeček mířily ze všech stran. Ale nebylo to nic platné. Po jednom dni ve sklepě, kdy jsme ho chodili obdivovat, nám potvůrka trochu seschnul, a tak nakonec stejně skončil v houbové čalamádě.

A zazvonil zvonec a houbové pohádce byl (na topince) konec ☺...

SPORTOVNÍ

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

TURNAJ OSMÝCH TŘÍD

ODPOLEDNE

13. listopadu 2013 se konal sportovní turnaj 8. tříd naší školy. Touto akcí každoročně končí projekt *O poklad Černého zubra aneb jak najít správnou cestu životem*, který začal dvou-denním pobytem 7. tříd na táboře v Zubří v loňském školním roce a který je podporován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

Děvčata se utkala v přehazované a chlapci ve florbalu. Jednotlivé zápasy sledovali třídní učitelé a spolužáci. Někteří z nich i vydatně fandili, a tak chvílemi celá tělocvična burácela.

Musím konstatovat, že lepšími fanoušky byli kluci. Výkon Jakuba Havlíčka z 8.B si nakonec zasloužil i mimořádnou odměnu. O fair play hru se starali rozhodčí ze třídy 9.C Martin Havelka a Lukáš Kučera a v přehazované pan učitel Hnízdil.

Pro všechna družstva byly připraveny drobné ceny a oceněna byla také nejlepší a nejobětavější hráčka, kterou se stala Nikola Vopršalová z 8.A. A jak to dopadlo? Zde jsou celkové výsledky:

Přehazovaná – dívky

1. místo – družstvo 8.B

Michaela Jinková, Kateřina Brožová, Markéta Novotná, Bohdana Sotonová, Nikola Záluská, Renata Záluská

2. místo – družstvo 8.C

3. místo – družstvo 8.A

Florbal – chlapci

1. místo – družstvo 8.C

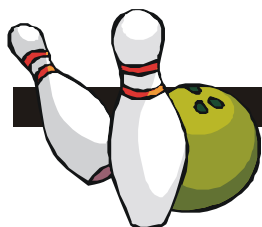
Tomáš Šolc, Ftantišek Bukáček, Martin Dufek, David Gregor, Matěj Kutra, Petr Kříž

2. místo – družstvo 8.B

3. místo – družstvo 8.A

Gratulujeme všem k dosaženým výsledkům a bojovnosti. Fanouškům děkujeme za bezva atmosféru a rozhodčím z za to, že si udělali odpoledne čas a pomohli nám s turnajem.

PUCLÍKŮV TURNAJ

Karolína Švárová, 9.C

V BOWLINGU

Ve čtvrtek 21. listopadu 2013 uspořádal školní časopis Puclík bowlingový turnaj pro žáky 6.-9. ročníku. Každá třída si sestavila čtyřčlenné smíšené družstvo i s náhradníky a úderem dvanácté hodiny to v bowlingové herně v Penzionu Vrchovina začalo...

Hráči šestých tříd jsou nastoupeni na bowlingové dráze. Zatímco se pilně rozcvičují a hází první hody, sedmáci si posedali na volná místa. Konečně je to tady - začalo první kolo! Soutěžícím pomalu dochází, že to tak jednoduché nebude. Berou to však statečně s nadhledem ☺.

A konečně je tu první strike! Fanoušci šílí! Po dvou kompletních hrách končí klání šestých tříd a družstva si mohou oddechnout, že je to za nimi.

První místo patří zaslouženě třídě 6.A, jejíž družstvo naházelo celkem 502 bodů, na druhém místě skončila 6.B se 440 body a třetí příčku obsadila 6.C, která získala celkem 406 bodů. Nejlepším hráčem šestých tříd se stal Roman Svoboda ze 6.A, na jehož kontě po dvou hrách přistálo 177 bodů.

Na řadě je sedmý ročník. Číslníci ochotně nosí předem objednané kofoly na stolečky a hráči se po nich vrhají. Když naberou dostatek energie,

pouštějí se do hry. Protože jsou sedmé třídy jenom dvě, další dvě dráhy zůstávají volné, ale ne na dlouho. Po chvíli jsou využity jako cvičné dráhy pro družstva osmáků, kteří se pilně rozcvičují.

Hra sedmých tříd nepostrádala napětí a jako vítěz z ní vyšla 7.B, která uhrála 661 bodů. 7.A skončila druhá s 616 body. Nejlepším hráčem sedmiček se stal Jaroslav Král ze 7.A, který získal 208 bodů.

A osmáci jdou na věc. Neberou si žádné servítky a odhodlaně se vrhají do hry. Jde jim to vážně od ruky, a tak není divu, že jejich část turnaje uteče jako voda. Výkony mají skvělé. První místo vybojovala 8.C s počtem bodů 741. Na druhé pozici skončila 8.A, která získala 689 bodů, a třetí příčka patří 8.B, která si na své konto připsala 617 bodů. Dóóóost dobrý! Ve skvělé kondici se ukázal Tomáš Šolc z 8.C, který sám nashromáždil 226 bodů a stal se nejlepším hráčem osmých tříd.

Jsou skoro tři hodiny odpoledne a na řadu se chystají deváté třídy. Když jsou všichni na svých místech, poslední část turnaje může začít. Jakmile zazní pokyn ke hře, všichni se do ní vrhají s myšlenkou, že právě oni musí zvítězit. Na

začátku hry jsou výsledky celkem vyrovnané, ale v dalším

průběhu začíná být jasné, kdo se nakonec zmocní vítězství. Padá jeden strike za druhým. Všichni jsou nadšení a šilené

ovace jsou ohlušující. Hra se blíží ke konci. Je na řadě poslední hod. V místnosti panuje hrobové ticho a všichni zírají na výsledkové tabule a v duchu sčítají nashromážděné body.

Vítězství vybojovala 9.C, jejíž konto činilo úctyhodných 928 bodů! Druhé místo patří 9.A, která uhrála 720 bodů, a s číslem 646 obsadila 9.B třetí pozici. Nejlepším borcem devátých tříd se stal Petr Jež z 9.C, který naházel neuvěřitelných 301 bodů.

Druhý ročník bowlingového turnaje časopisu Puclík je za námi a musíme konstatovat, že výkony byly tentokrát opravdu skvělé. Moc nás potěšilo, že se do turnaje zapojily všechny třídy druhého stupně a že každá z nich dokázala sestavit smíšené družstvo chlapců a dívek, které ji čestně reprezentovalo.

Když všechno klapne, setkáme se na bowlingové dráze příští rok znovu...

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ SEKRETÁŘKA

JSME

**PETRA
TULISOVÁ**

- věnuje se modeláži nehtů, moc ji to baví a je v tom fakt dobrá
- do vzdálené budoucnosti se moc nedívá, klade si spíš krátkodobé a reálné cíle
- na lidech si cení upřímnosti, slušnosti a v dnešní době opravdu dobrého přátelství, vadí jí agresivní chování a přetvářka
- jejím největším snem je mít šťastnou a zdravou rodinu, což se jí daří
- rychle se učí, snadno zvládá nové situace a úkoly
- je dobrá řidička, autem jezdí moc ráda
- nepodléhá příliš módním trendům, nosí oblečení, ve kterém se cítí dobře
- moc by se jí líbilo, kdyby dokázala vrátit čas
- jejími největšími zálibami jsou knížky a filmy
- koníčkem a relaxací zároveň je pro ni vaření
- tvrdí o sobě, že umí dobře jíst a lenořit, ale my jí to tak úplně nevěříme
- nerada brzy vstává
- cestování nepatří mezi její hlavní zájmy, navštívila státy sousedící s naší republikou
- ideální dovolenou si představuje jako pohodu s knížkou u moře
- nejoblíbenější:

film	Nedotknutelní
skupina	Evanescence, Kabát
zpěvák	Luis Armstrong, David Koller, Amy Lee
kniha	John Steinbeck - O myších a lidech, Rhonda Byrne - Tajemství
spisovatel	Joy Fielding, Mary Higgins Clark, Nora Roberts
jídlo	italská kuchyně
barva	hnědá

Od jara pracujete u nás ve škole jako sekretářka. Nejspíš to nebyl váš dětský sen, a tak by nás zajímalo, jak jste se k tomuto povolání vlastně dostala? Nejspíš to byla nějaká souhra náhod...

To máte pravdu. Když začala dcera chodit do školy, navštěvovala jsem školní internetové stránky a tam našla inzerát. Zaujalo mě to natolik, že jsem zkusila odepsat...

Kde jste dříve pracovala?

Po škole jsem pracovala v kanceláři daňového poradce a potom v realitní kanceláři.

Jaké to je začít pracovat ve škole, kam jste před lety chodila jako žákyně?

Je to taková moje alma mater (*škola, kde student získal své vzdělání – poznámka redakce*). Na školu mám krásné vzpomínky a jsem ráda, že jsem se sem mohla po letech vrátit.

Mnozí učitelé, se kterými se nyní denně vidáte při práci, vás mají ještě v živé paměti, když jste seděla ve školní lavici. Jak

vás mezi sebe přijali a jak se vám s nimi pracuje?

To víte, že jsem šla první den s mrazením v zádech, co mě tu asi čeká, ale všichni mě přijali moc hezky, dali spoustu rad, podali pomocnou ruku, když jsem potřebovala (a stále ještě někdy potřebuji), a já jim za to moc děkuji.

Asi jste o tomhle povolání měla před nástupem určitou představu, ale přesto - překvapilo vás něco, s čím jste třeba vůbec nepočítala?

Zatím ne, ale třeba to ještě přijde...

Co vám v prvních dnech vašeho nového zaměstnání připadalo nejobtížnější?

Vstřebat tu spoustu informací ☺.

Kdybyste mohla ze své pracovní činnosti něco vyřadit, co by to bylo? Co vám připadá na práci sekretářky na základní škole nejprotivnější?

Ranní vstávání, ale to je u většiny profesí.

A naopak - co se vám na této práci líbí?

Práce s lidmi.

Denně to vidíte kolem sebe, a tak se následující otázka přímo nabízí - dovedete si představit, že byste byla učitelkou?

Jako malá holka jsem chtěla být vždycky učitelkou. Nejdříve bylo velké lákadlo to, že budu mít prázdniny, potom se ta „naše“ paní učitelka stala mým velkým vzorem a bylo jasno.

Chtěla jsem učit na prvním stupni, práce s dětmi mě moc baví. K mé smůle jsem ale zjistila, že u tohoto povolání je nutnost hrát na nějaký hudební nástroj, a protože zpěv a hraní je moje velká noční můra (když budu chtít evakuovat školu, začnu zpívat ☺), dala jsem se jiným směrem. Dnes lituji, že jsem to ani nezkusila.

V rozhovorech se často ptáme na sny. Jaké byly vaše dětské sny o vašem budoucím životě? Podařilo se vám z nich něco splnit, nebo se časem úplně rozplynuly?

Já měla vždy spíš ty krátkodobé sny a cíle, do budoucnosti se moc nedívám. Někdy stačí jediná vteřina, změní vám celý život a sny se snadno rozplynou...

Chodila jste do školy ráda? Co vás bavilo?

Pamatuji si, že jsem vždycky říkala, že nebýt strachu ze školní paní zubařky, kdy jste nikdy nevěděli, v jakou chvíli se u dveří třídy objeví člověk a zakřičí: „Máte podle abecedy

chodit k zubaři,“ chodila bych do školy moc ráda.

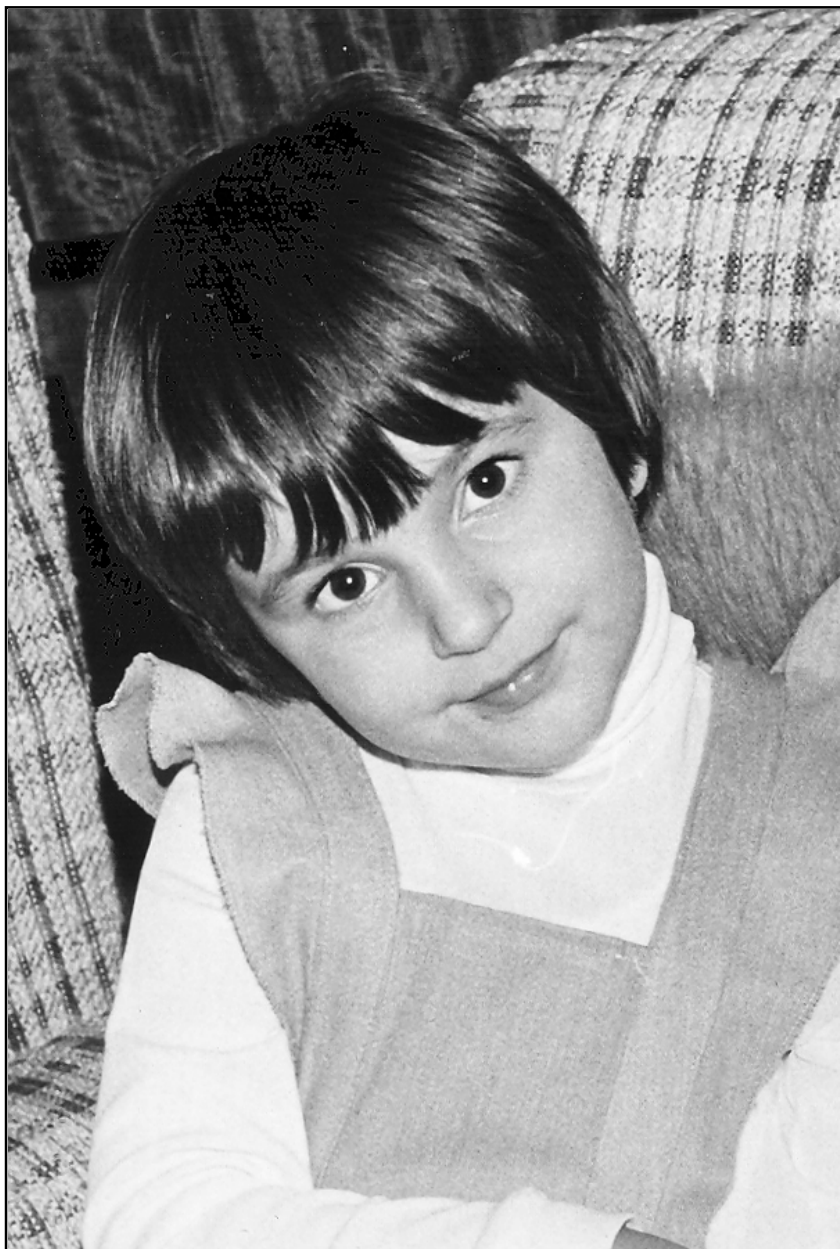
Bavil mě dějepis, občanská nauka, český jazyk a výtvarná výchova. Naopak jsem pochopila, že fyzik ani chemik ze mne nikdy nebudou.

Která byla vaše nejoblíbenější pohádka nebo pohádková postava z dětství?

Tři oříšky pro Popelku. Strašně jsem jí záviděla toho krásného prince ☺.

Vyvedla jste někdy na základce nějaký průsvih, na který si dodnes vzpomínáte? Nebo jste byla takový ten vzorník, co průsvihy nedělá?

Já spíš byla taková šedá myška, ale na jeden průsvih se zapomenout nedá. Byla jsem po nemoci, a tak moc se mi nechtělo nazpět do školy, že jsem si vymyslela branné cvičení (dříve se na něj chodilo - navlékli jsme si plynové masky, pláštěnky, na ruce a nohy mikrotenové pytlíky a běhali po louce ☺).

Maminka mi tenkrát řekla, že po nemoci na něj nemusím, ale co jsem netušila, bylo, že jí nenapadlo nic jiného, než mě jít osobně do školy omluvit. Dostala se dokonce až k panu řediteli poté, co žádný učitel neměl o nějakém branném cvičení ani tušení. Co následovalo potom, už ani snad líčit nebudu ☺...

Chybí vám u nás ve škole něco? Měla byste nějaký nápad, jak by se dalo prostředí nebo život v naší škole zlepšit?

Jsem zde ještě krátce na to, aby mi příslušelo navrhovat nějaké změny.

Vaše dcera chodí k nám do školy do druhé třídy. Liší se nějak její dětství od toho vašeho? Mají to dnešní děti lehčí nebo těžší?

Myslím, že dnešní děti to mají úplně jiné než my. Mají všechno, o čem se nám ani nesnilo. Vzpomínám si, jaký pro nás byl svátek, když dávali v televizi pohádku, každou středu pořad Vega a ve čtvrtek Magion, neděle patřila JůHelákům. Největší trest byl pro nás zákaz televize a chození ven.

Dnes naopak děti musíme nutit, aby se šly proběhnout na čerstvý vzduch. A že dávají v televizi pohádku? Vždyť si ji můžou kdykoliv pustit na internetu. Řekla bych, že dnešní děti to mají každopádně z našeho pohledu smutnější.

Ptáme se všech, zeptáme se i vás - jaká jste vy sama kučarka, zda vás vaření baví, co ráda nebo nerada vaříte...

Jestli mě baví vaření? To je na mě vidět ☺. Vaření je můj ko-

níček a velký relax. A jak se říká v pohádce Mrazík: „Kdo se v mé blízkosti ocitne...“ – nemá velkou šanci na nějaké hubnutí ☺.

Máte nějaký speciální recept, se kterým bychom se jinde těžko setkali?

VOŇAVÉ VEPŘOVÉ KOSTKY

Ingredience:

• libové vepřové maso	1500 g
• hladká mouka	1 dávka
• slanina	1 dávka
• cibule	1 kus
• stroužky česneku	3 kusy
• vývar z mrkve	200 ml
• červené víno	200 ml
• skořice (3 cm)	1 kus
• hnědý cukr	1 lžíce
• loupáná krájená rajčata	1 konzerva
• čtverečky kvalitní hořké čokolády	4 kusy

Postup:

Maso nakrájíme na kostky jako na guláš a obalíme lehce v hladké mouce. Na pánvi osmahneme slaninu, cibuli, česnek a přendáme do pekáče. Na trošce oleje opečeme maso ze všech stran, aby se zatáhlo, a přendáme do pekáče. Zalijeme vývarem z mrkve a červeným vínem. Přidáme skořici, hnědý cukr, plechovku rajčat, přiklopíme poklicí a dusíme asi hodinu a půl v troubě.

Před podáváním rozpustíme ve šťávě hořkou čokoládu. Podáváme se zámeckými bramborami. Malé brambory uvaříme ve slupce a necháme vychladnout. Před podáváním je opečeme na olivovém oleji se snítkami z rozmarýnu. Nakonec posolíme.

Je něco, co byste za žádnou cenu nesnědla, i když někde to může být považováno za lahůdku?

Asi všelijaké mořské potvory.

Bez čeho si nedokážete představit svůj život?

Bez své rodiny.

Víme, že se ve volném čase zabýváte modeláží nehtů. Jak jste se k této činnosti dostala a co to vůbec obnáší?

Byl to můj koníček, bavilo mě malovat nehty, a když jsem zůstala po mateřské dovolené bez práce, vrhla jsem se na to po hlavě, jak se říká, abych jen tak neseseděla doma.

Zjistila jsem, že to není jen o malování, ale o dvou hodinách pilování a modelování a až potom následného zdobení. Ale moc mě to baví a беру

to spíš jako posezení u kafe s tím, že u toho piluju a piluju...

Co vy a módní trendy, řídíte se jimi?

Něco málo tuším, co je zrovna „in“, ale většinou se tím moc řídit nemůžu, takže nosím to, v čem se cítím dobře. Jó, mít tak o dvacet kilo míň ...

Máte raději sportovní oblečení nebo spíš elegantní?

Já z toho vybruslím – sportovně-elegantní ☺.

Kdyby nezáleželo na penězích, na dopravě a všem ostatním, do jaké země byste se chtěla podívat a nějakou dobu tam strávit?

Jednoznačně Itálie a Švédsko. Itálie mě fascinuje svojí „náladou“, spoustu zákoutí a uliček, typickými kavárnami, památkami, mořem a hlavně povahou lidí.

A možná proto, že mám ráda sychravý podzim a předvánoční čas, moc ráda bych se podívala do typické švédské vesničky.

velký mazel a dobrák, druhý velký rošťák a uličník.

Čím bychom vás dokázali vyděsit? Někdo nemůže vidět hady, jiný se bojí bouřky. Jak jste na tom se strachem vy?

Z těch „vážných“ strachů je to strach z nemoci a ztráty blízkého člověka. Jinak kdybyste mi po zemi pustili hlodavce s dlouhým ocáskem, jako je třeba krysa nebo potkan, asi byste mě brzy našli přinejmenším na stole, nejraději ale přilepenou na stropě, kdyby to šlo ☺.

Jaký máte vztah k přírodě?

Samozřejmě kladný.

Co vás dokáže spolehlivě rozlobit?

Nechaný papírový kapesník v kapse při praní černého prádla.

Co děláte ve volném čase, jak relaxujete a nabíráte síly? Máte nějakého koníčka?

Moc volného času mi nezbývá, ale když se zadaří třeba o víkend, ráda si přečtu dobrou knihu a také mám ráda filmy. Takový maratonový filmový večer není nikdy k zahazení, jen škoda, že už to není, co to bývalo... Často se mi stává, že na ostatní křičím, ať to nepřepínají, že přece vůbec nespím ☺!!!

Máte řidičský průkaz? Pokud ano, jaká jste řidička?

Jednou jsem se zeptala svojí maminky, co si myslí, že umím nejlépe. Odpověděla, že kromě hraní jí na nervy je to řízení auta. A kdo zná mojí mamin-

Potkáme vás častěji v sukni nebo v kalhotách?

To záleží na náladě, nezříkám se ani jednoho.

Které země jste navštívila a kde se vám líbilo nejvíc??

Já nejsem velký cestovatel, byla jsem v Polsku, Německu, Rakousku, Maďarsku a na Slovensku. A protože mám ráda, když na nás dýchne takový ten „duch času“, nejvíce mě oslovila Vídeň.

Dovedete si představit, že byste žila delší dobu – třeba několik let v zahraničí? Nebo dokonce napořád? A pokud ano, ve které zemi byste žila nejraději?

Zatím se řídím starým známým příslovím: „Všude dobře, doma nejlépe.“

Máte nějakého domácího mazlíčka?

Máme dva malé yorkšírky – Maxíka a Eliáška. Jeden je

ku, ví, že to už je velká pochvala.

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek? Lákalo by vás něco?

Největší adrenalinový zážitek pro mě byla horská dráha a musím říct, že už nikdy!

Jaký máte vztah k moderní technice - počítače, internet, chytré telefony, digitální fotoaparáty, navigace...?

Na počítači něco málo zvládnou, telefon potřebuje v dnešní době snad každý a to ostatní je pro mě jedna velká neznámá.

Která varianta je vám bližší – hotel, nebo stan?

Úplně se ztotožňuji s maminkou ve filmu Jak dostat tatínka do polepšovny, jak říká: „To nevádí, hlavně že je tam postel.“

Umíte hrát na nějaký hudební nástroj?

Bohužel ne.

Máte nějaký oblíbený televizní pořad nebo seriál? Na co se ráda díváte?

Často se díváme na Chalupáře a Gillmorky. Můžeme si je pouštět stále dokola, ty holky nás prostě baví ☺!

Který film jste viděla nejvícekrát v životě a kdykoliv se na něj podíváte znovu? Čím vás tak okouzli?

Filmy mám moc ráda, spíše ty napínavé s překvapivým koncem, kdy vám teprve dojde celá pointa příběhu, a když se

na ně díváte několikrát za sebou, už nemají svoje kouzlo. Jinak stále dokola se můžu dívat na starší filmy, ráda mám Casablancu, Plynové lampy, Rozdvojenou duši a jim podobné.

A potom je tu ještě film Zelená míle. Ten bych charakterizovala známým citátem: „Nenávidím a miluji.“ Krásnější film jsem snad neviděla. Ačkoliv je to už několik let, zanechal ve mně spoustu emocí, ale stále se bráním vidět ho znovu.

Jaká se vám líbí hudba? Co posloucháte nejčastěji?

Hudbu poslouchám podle nálady. Kromě dechovky mám

ráda snad všechny styly.

Co vám dokáže udělat největší radost a co naopak zklamat?

Největší radost - to je, když mě dcera obejmě a řekne, že mě má moc ráda. A nejvíce by mě asi zklamala zrada od přátel.

Které roční období máte nejraději?

Každý se diví, když na tuto otázku odpovídám, že právě toto. Listopad a prosinec. Dlouhé večery, pálení vonných svíček a následné přípravy na Vánoce. Hned na druhém místě je samozřejmě léto a prázdniny ☺.

Kdyby existovalo cestování časem - do jakého období byste se ráda podívala?

Alespoň na chvíli bych se chtěla vrátit do dětství.

Dokážete nic nedělat a jen tak si zalenošit? Povede se vám to někdy?

No jéje, lenošení mi jde moc dobře ☺...

Chodíte ráda nakupovat?

Jednou jsme s manželem potkali známého a on že prý hledá do své firmy nákupčí, tak jestli o někom nevím. Můj manžel na to, že lepší nákupčí, než jsem já, nikde nenajde. To asi mluví za vše ☺.

Co děláte, když venku prší?

Mám moc ráda sychravé počasí a déšť, protože pak přijde na řadu moje oblíbená výmluva, že nemůžu ven, zachumlám se do deky a čtu.

Ovládáte nějaké ruční práce, nebo je nemáte ráda?

Dříve jsem moc ráda háčkovala a teď jsem chtěla svoje dovednosti oprášit a uháčkovat čepici... Nakonec jsem ji šla koupit ☺.

Co považujete ve svém životě za největší úspěch?

Ať přemýšlím, jak přemýšlím, zatím mě nic nenapadá. Za největší úspěch bych považo-

vala, kdyby se mi povedlo vychovat z dcery slušného a pozitivního člověka. Ale to se mě zeptejte za pár let.

Kdybyste vyhrála deset milionů, co byste s nimi udělala? Jak by se tou výhrou změnil váš život?

Zaopatřila bych rodinu a zařídila spoustu „pořádných“ psích útulků.

Každému na konci rozhovoru půjčím na chvíli kouzelnou hůlku. Co bude jinak, až ji odložíte?

Bude tu se mnou můj největší kamarád, rádce a opora – můj tatínek, který odešel moc brzy a neskutečně moc mi chybí...

Rozhovor připravila Anna Truksová a Marie Novotná, 9.C

PREVENCE DĚTSKÝCH ÚRAZŮ

Stejnomený projekt Kraje Vysočina, jehož hlavním cílem je získávání klíčových kompetencí v oblasti výchovy ke zdraví, se stal součástí výuky obou čtvrtých tříd naší školy, které jím prošly během úterního dopoledne 8. října 2013.

Nejednalo se pouze o teoretické znalosti, jež mají žáci často velmi dobré, ale především o jejich aplikaci v praktickém životě. Na šesti stanovištích si vyzkoušeli za pomoci zkušených školitelů z řad Českého červeného kříže, Policie ČR a Hasičského záchranného sboru ČR základy poskytování laické první pomoci, zjistili, jaká nebezpečí na ně mohou „číhat“ nejen doma, ale i na ulici, jak jim předcházet a jak se následně v takovýchto situacích správně zachovat.

Mgr. Pavlína Poláčková

ADOPCENÁ DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

Se začátkem školního roku jsme obdrželi další dopis od Kirana, v němž nám nejen poděkoval za náš dopis, ale především za finanční podporu, kterou mu naše škola – tedy my všichni – svými sběrovými aktivitami poskytuje a díky níž může studovat.

Úspěšně dokončil 1. ročník vysoké školy a postupuje samozřejmě do druhého. Výsledkem jeho studií by měl být bakalářský titul.

Vzhledem k tomu, že v Indii se střídá období sucha a období monzunových dešťů, psal, že sucho a s ním spojený nedostatek vody byl jako vždy velký. Přitom vyjádřil i značnou obavu z blížících se monzunů,

které jsou sice důležitým zdrojem vláhy, ale někdy bývá množství srážek až extrémní, což znemožňuje lidem i běžný život.

Oba jeho rodiče stále pracují v zemědělství. Jedna sestra se vloni provdala a druhá – Jurtha – se chystá studovat na univerzitě.

Pokud se dobře podíváte na fotografii rodiny, určitě vám

neunikne asi nejtypičtější „znamení“ indických žen – „bindí“ neboli tečka na čele je symbolem vdané ženy.

V naší odpovědi, kterou jsme do Indie poslali, se opět objevilo nejen poděkování za dopis, ale i blahopřání k úspěšnému studiu. Druhá část dopisu byla věnována státním svátkům České republiky – jaké jsou, proč a jakým způsobem se u nás oslavují.

Za zkratkou SOS se skrývá název soutěže pro pětičlenná družstva 9. tříd. Je součástí projektu zaměřeného na prevenci kriminality, který podporuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky. Soutěž má žákům ukázat, že po ukončení školní docházky na základní škole budou muset respektovat Systém, převzít za sebe Odpovědnost a důležité bude i umět Spolupracovat.

Soutěž se uskutečnila 5. listopadu 2013 za účasti všech devátých tříd naší školy. Družstva to neměla vůbec jednoduché. Musela prokázat znalosti z oblasti ústavy a práva, postavit nejvyšší věž, prezentovat vybrané téma (věznice, trest smrti, dětská prostituce aj.) a na závěr uhodnout pojem jen

na základě pantomimy, obrázku či verbálního vysvětlení.

Bylo vidět, že všechna družstva se na soutěž poctivě připravila, ale **vítězem** mohl být jen jeden a tím se stal **tým 9.C ve složení: Ondřej Ševčík, Marie Novotná, Radka Křížová, Radim Zítka a Terezie**

Tulisová. Druhé místo obsadila 9.A a třetí byla 9.B.

Družstva obdržela drobné věcné ceny a na vítěznou třídu čeká zájezd do Prahy, kde navštíví Muzeum policie a druhou část programu si mohou zvolit libovolně. Gratulujeme a přejeme krásné zážitky..

KDO JE JINEJ, NENÍ DIVNEJ

PROGRAM PRIMÁRNÍ PREVENCE
RIZIKOVÉHO CHOVÁNÍ

V měsíci říjnu 2013 proběhl první z programů primární prevence rizikového chování pro žáky šestého ročníku s názvem Kdo je jinej, není divnej. Program byl zaměřen na uvědomění si jinakosti lidí ve světě kolem nás a byl zacílený na prevenci diskriminace, xenofobie a homofobie. Připravilo ho pro nás Centrum prevence CéPěčko, jež je součástí nestátní neziskové organizace Portimo, o.p.s.

PROGRAMY PRIMÁRNÍ PREVENCE

Součástí prevence rizikového chování žáků naší školy je zapojení do programů primární prevence, které pro nás realizuje Centrum prevence – Cépečko, jež je součástí nestátní neziskové organizace Portimo, o.p.s. (<http://www.portimo.cz>).

Zaměřují se na specifickou prevenci užívání návykových látek, šikany, extremismu, sebepoškozování, rizikového sexuální chování, kyberšikany, záškoláctví a dalších.

Témata preventivních programů ve školním roce 2013-2014

6. ROČNÍK

- Kdo je jinej, není divnej
- Já jsem já - ale kdo to vlastně je?

7. ROČNÍK

- Drogy kolem nás
- Někoho chci následovat a někoho musím poslouchat

8. ROČNÍK

- Kdy je sex (ne)bezpečný
- Pravidla a zákon na internetu

9. ROČNÍK

- Zdravíčko, sousede!

Na začátku jsme se představili, udělali si cedulky se svými jmény a ty si nalepili na trika. Potom jsme se rozdělili do dvojic a vymýšleli jsme legrační pozdravy. Následovala svačina. Všichni jsme se nadláblí a načerpali nové síly na další hry.

Během ní jsme si vyzkoušeli, jaké to je být slepý. Kreslili jsme různé obrázky, které jsme neviděli, zatímco nám někdo ze spolužáků postupně diktoval, co máme nakreslit. Potom nám Ivona a Petra - pracovnice CéPěčka - daly za úkol, abychom si o přestávce hráli na fotografa. Měli jsme vyfotit alespoň pět různých věcí po škole - fotili jsme například bystu J. A. Komenského nebo sebe navzájem.

To už ale zazvonilo na naši poslední hodinu s CéPěčkem. V ní jsme si hráli na neslyšící. Jeden z dvojice - ten, co hrál neslyšícího - zavřel oči, aby neviděl text, který ukazovala Ivona na velkém papíře. Následně musel uhádnout, co tam bylo napsané – to se snažil předvést ten druhý. Potom jsme dostali papírky, kde bylo napsáno: „Divné je, když...“ Museli jsme vysvětlit, jestli to je nebo není divné, a zdůvodnit to. Pak jsme měli přijít na to, co je divné na nás samotných. Poslední aktivita byla za námi. Už teď se těšíme se na další setkání s CéPěčkem...

*Veronika Fialová, Eva Pelikánová
a Radka Havelková, 6.C*

VÁNOCE S PUCLÍKEM

Některé tradice by bylo škoda měnit nebo rušit, protože se osvědčily a v minulých letech se setkaly s kladným ohlasem, a tak se v letošním předvánočním období můžete opět těšit na několik akcí, které pro vás připravila redakce Puclíka...

✿ ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK ✿

Stejně jako v minulých letech bude i letos v předvánočním období dominantou přízemí hlavní budovy školní vánoční stromeček. Letos se objeví v pondělí 9. prosince a s ním i výzdoba přízemí hlavní budovy, abychom si vánoční atmosféry ve škole užili rovně dva týdny

Vždy ráno od 7.15 do 7.30 hodin pod něj můžete umístit dárky pro své kamarády a spolužáky, kterými jim chcete na Vánoce udělat radost. V průběhu posledního předvánočního školního dne pak Puclík zařídí, aby se všechny dárky dostaly do těch správných rukou.

Dárky nezapomeňte **čitelně označit JMÉNEM A TŘÍDOU** toho, pro něhož jsou určeny. Věnujte napsání a zejména **přípevnění cedulky s těmito údaji na dárky dostatečnou pozornost!!!** Každý rok se totiž objeví pár dáreků, které není možné doručit, protože na nich tyto údaje chybí.

✿ VÁNOČNÍ TURNAJ V PIŠKVORKÁCH ✿

Devátý ročník vánočního turnaje v elektronických piškvorkách se uskuteční

ve středu 11. prosince 2013 v učebnách výpočetní techniky.

Sraz účastníků bude **ve 13.30 hodin v kreslárně**, kde proběhne losování soutěžních dvojic, a pak bude následovat vlastní soutěžní klání. Turnaj je určen pro žáky 4.-9. tříd, první a druhý stupeň se hodnotí odděleně. Doufáme, že si přijdou zapíškvorkovat také někteří **členové pedagogického sboru**, které tímto k soutěži rovněž srdečně zveme.

✿ VÁNOČNÍ SOUTĚŽ VE VÝZDOBĚ ✿

O NEJLÉPE VÁNOČNĚ OZDOBENÝ VSTUP DO MÍSTNOSTI

V posledních třech letech jsme ozdobené vstupní dveře do které se do akce nezapojily, vyhlašovali soutěž o nejlépe třídy. Bylo jen minimum tříd, přidali se i učitelé se sborov-

nou a svými kabinety, ozdoben byl vstup do kanceláře a ředitelny, paní uklízečky nazdobily svoje místnosti a nějaký vtipálek dokonce ověnil i dveře na WC ☺. Školní chodby jsme tak měli v předvánočním období opravdu krásné a škola dýchala skutečnou vánoční atmosférou...

Rozhodli jsme se, že na osvědčených pravidlech nebudeme nic měnit, a tak i letos vyhlašujeme soutěž o nejlépe vyzdobené vstupní dveře do místnosti, kterou obýváte a využíváte.

Bylo by fajn, kdyby jednotlivé třídy nějak ozdobily nejen vlastní dveře, ale i kousek prostoru kolem nich. Nebojte se tedy zapojit vlastní fantazii, neomezujte se nutně jen na fyzickou velikost dveří, ale klidně využijte k realizaci svých nápadů i prostor kolem nich.

Žádné konkrétní podmínky pro soutěž stanoveny nejsou, takže všechno závisí na vás. Není třeba se ani přihlašovat – pokud si vstup do třídy ozdobíte (ze strany chodby samozřej-

mě), automaticky vás do soutěže zahrneme, pokud ne, soutěž se vás netýká. Hodnotit budeme celkový dojem výzdoby a její originalitu.

Po zkušenostech z minulých let do soutěže nezahrneme 1.-3. ročník, tedy třídy na přístavbě, protože v nich je výzdoba vždycky dílem paní učitelky a děti se na ní podílí minimálně.

Redakční rada provede vyhodnocení soutěže **v pátek 13. prosince 2013** odpoledne.

❖ VÁNOČNÍ DISKOTÉKA ❖

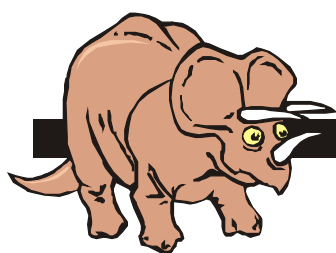
V předchozích dvou letech se nám o hudbu a různé efekty na vánoční diskotéce postaral profesionální diskžokej a bylo to fakt bezva. Vánoční diskotéka bude tedy letos opět pod taktovkou **DJ Davida Hamerského** a můžete se těšit nejen na skvělou muziku, ale i na různé efekty, které se na diskotékách běžně objevují.

Naše redakce pro vás připraví v průběhu odpoledne i několik soutěží, ve kterých se můžete nejen kolektivně vyblbnout a vyřádit, ale hlavně si odnést i nějakou tu sladkou odměnu.

Nezapomeňte vzít na diskotéku i své třídní či jiné učitele, určitě se vám je podaří přemluvit, ať je pořádná sranda ☺...

Diskotéka je určena pro 6.–9. třídy.

1. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

TAJEMNÁ

PREHISTORIE

SEZNAMTE SE S PRAVĚKÝMI ŽIVOČICHY, O KTERÝCH VĚDA MLČÍ

Časopis Puclík se rozhodl udělat sondu do prehistorie naší planety Země. Chceme vás seznámit s živočichy, kteří kdysi žili na naší planetě. S živočichy, o kterých věda mlčí. Záměrně se o nich nezmiňuje, protože se tyto tvorové vymykají všemu, co zatím známe, a proto se nehodí do učebnic zoologie. My jsme se ale rozhodli o nich psát a veřejnost s nimi seznámit. Zde jsou první dva...

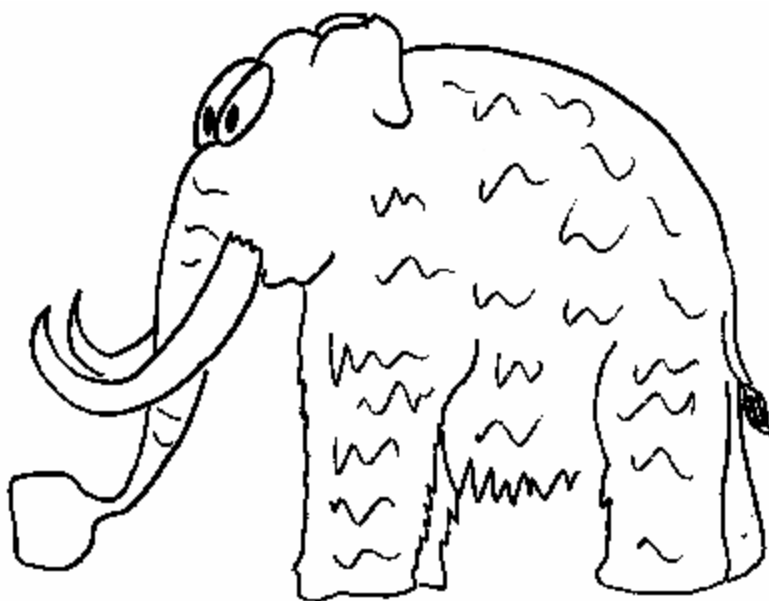
Mamut lopatonosý (Mammuthus lopatnosus)

- **Váha** 3-6 tun
- **Výška** 2-3 m
- **Výskyt** Evropa

Mamuta zná jistě každé malé dítě. Velký chlupatý „slon“ je symbolem pravěku, doby ledové a pralidí. Námi popisovaný druh mamut lopatonosý je ukázkou toho, jak funguje evoluce. Každý ví, že mamuti v zimě odhazovali sníh pomocí klů, aby se dostali k potravě. Tomuto druhu se na konci choboty vyvinula malá lopata, aby se mu sníh lépe odhazoval.

Mamut lopatonosý díky svému zlepšováku přežil až do dnešní doby. Ze Sibíře (současné Rusko) docházejí zprávy o jeho spatření i dnes. Říká se mu zde podzemní krtek. Umí se totiž pomocí lopatek zahrabat do země a strávit tak zdejší nehostinnou zimu v úkrytu.

Podle názoru vědců nesloužila lopata na konci choboty jen pro odhazování sněhu, ale i jako nástroj pro záchranu

života. Ptáte se, jak mohla lopatka na konci choboty zachránit život? Naši předkové totiž kopali lapací jámy, do kterých mamuti spadli a byli uloveni. Běžný mamut po pádu do jámy jen bezmocně čekal, až se stane hlavním chodem na oběd či večeři. Mamut lopatonosý ale zapojil do práce svoji lopatku na konci choboty a vyházel si cestu z pasti ven.

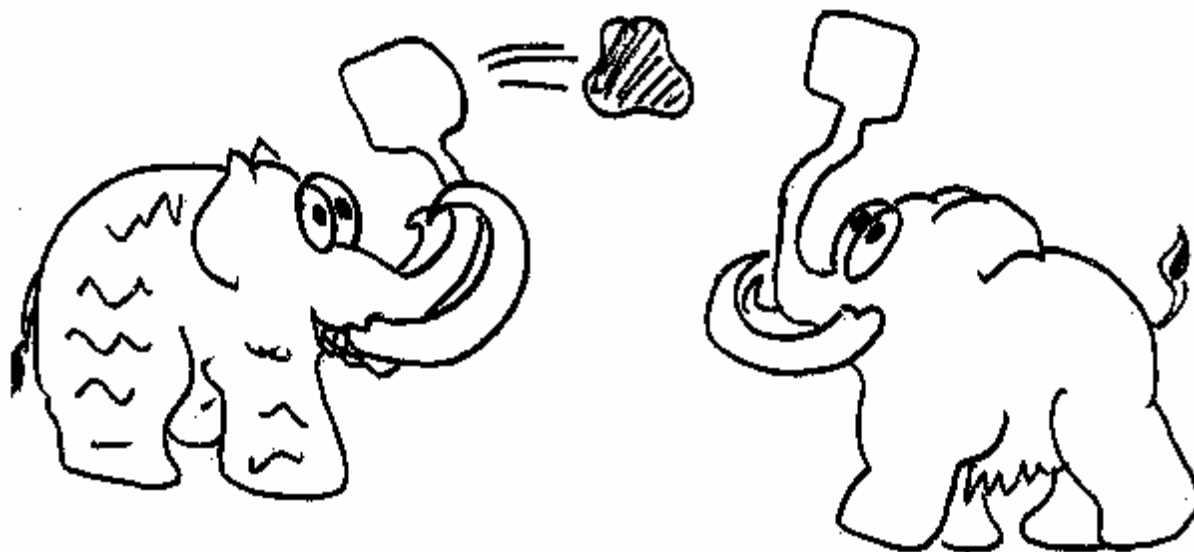
Dalším velkým objevem byla jeskynní malba, na které je znázorněna skupina mamutů lopatonosých, jak hrají pravěký tenis. Svými lopatkovitými choboty plácali do sušeného mamutího trusu a pinkali si s ním. Někteří vědci dokonce tvrdí, že tuto malbu nenamaloval pračlověk, ale mamut lopatonosý sám. To je ovšem čistá

spekulace, o které náš seriózní časopis informovat nebude.

Mamuti lopatonosí žili v malých stádech, kterým vévodil

samec s největší lopatou na chobotu. Byl pokrytý dlouhou srstí, která ho chránila před zimou i velkými komáry, kte-

rými se tehdejší krajina jen hemžila.

Nosorožec jezevčíkovitý (*Rhinocerosus placatusus*)

- **Váha** 80-160 kg
- **Výška** 0,6-0,8 m
- **Výskyt** Evropa

Je nejmenší z „moderních“ nosorožců. Jeho malá výška je zřejmě způsobena prostředím, ve kterém nosorožec žil. Byly to trnité pralesy na pláních dnešního Skotska a Walesu (Velká Británie). Vyhynul před přibližně 10 tisíci lety.

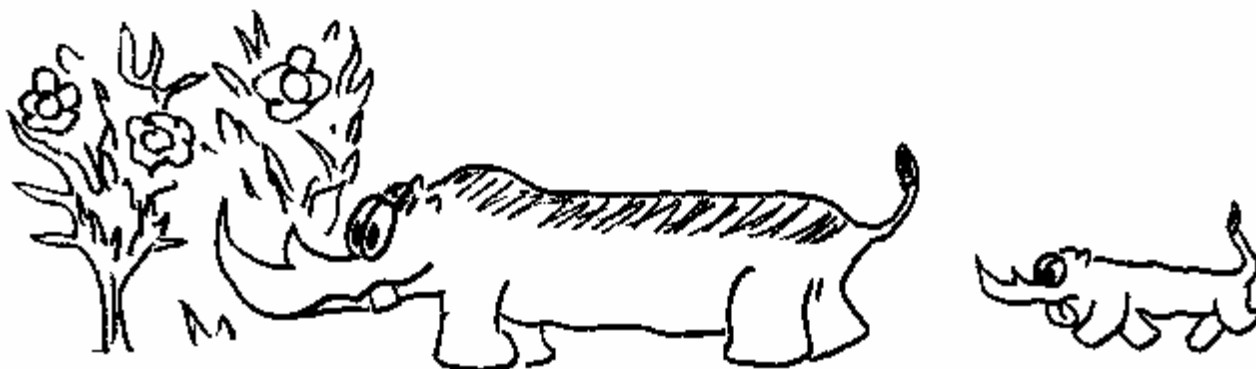
Protože se živil květy na trnitých keřích, musel se často

prodírat houštím. Z toho důvodu se jeho výšky „srazila“ na necelý metr. Zároveň se mu na čele a zádech vyvinul pevný pancíř, který ho chránil před nebezpečnými trny.

Měl dlouhý jazyk jako dnešní mravenečník. Jazykem strhával z keřů velké květy a listy, kterými se živil. Trnové houštiny

ho také chránily před predátory. V této oblasti byli nejrozšířenějšími masožravci jeskynní lvi, masožraví klokani a šavlozubí králíci.

Uměl velice rychle utíkat i plavat. Mezi jeho záliby patřila bahenní koupel. Musel si ale dávat pozor na nebezpečné krokodýly, kteří v bažinách žili

a rádi si na opancěrovaných nosorožcích pochutnávali. Tehdejší osmnáct metrů dlouzí krokodýli rozkousli pancíř na zádech nosorožce jako skořápku ořechu. Nosorožci proto žili v malých stádech a vždy jeden

vybraný kus dělal hlídače. Při spatření krokodýla zapískal a celé stádo, pokud to stihlo, rychle uteklo do trnitého houští. Přesto se v žaludcích krokodýlů našlo mnoho kostí jezevčíkovitého nosorožce.

Když došlo vinou stepních požárů k zániku trnových pralesů, vyhynul i nosorožec jezevčíkovitý, protože neuměl zpracovávat jiný druh potravy než listí a květy trnitých keřů.

**I LETOS JSME
SBÍRALI KAŠTANY**
Mgr. Pavlína Poláčková

svačinka

PRO JELENY A DAŇKY

Letos podruhé jsme kromě jiného v průběhu měsíce října sbírali také semena jírovce maďalu neboli kaštanu koňského. Moc jsme se ale „nepochlapili“ – 680 kg je oproti loňskému roku téměř o polovinu menší množství.

Možná bylo letos kaštanů málo, možná bylo jen málo těch, kterým se chtělo sbírat..., těžko říct. Každopádně i tato více než půltunová porce udělala a jistě v průběhu zimních měsíců ještě udělá radost výše lesní zvěři, o čemž jsem se mohla sama přesvědčit na vlastní oči. Správce obory totiž námi dovezenou kaštanovou pochoutku připravil jako odpolední svačinku, na níž se po několika málo minutách seběhli daňci a jeleni sika. Mufloni se toulali kdoví kde, takže si moc neposvačili...

Poděkování patří kromě sběračů také rodičům – konkrétně firmě pana Starého ze Slavkovic, který celou „zásilku“ doručil na místo určení – tedy do obory u Velkého Meziříčí.

Mgr. Pavlína Poláčková

ADVENT

PŘEDZVĚST VÁNOC

Ani jsme se nenadáli a už je tu zase - období čtyř týdnů před Vánocemi, jehož součástí je mimo jiné také předvánoční výzdoba.

Pro žáky a pedagogy celého prvního stupně, školní družiny i ZŠ Slavkovice nastal už poněkolkáté čas, kdy vytvářeli netradiční vánoční ozdoby. Na jejich výrobu nebylo třeba vynaložit závratné sumy, stačila trocha fantazie a um dětských rukou. Jako obvykle jsou i letos v kurzu odpadní materiály sloužící k recyklaci, přírodniny a nebo třeba obarvené těstoviny.

Poděkování patří nejen samotným tvůrcům, ale i Le-sům ČR, které nám již několik let dodávají stromečky zdobící prostranství před hlavní budovou školy – určitě si je přijďte prohlédnout...

JEDEN TÝDEN JEDNĚCH DVEŘÍ

Jistě nikomu z vás neušlo, jakou proměnou procházely během posledního listopadového týdne dveře na chlapecké WC v přízemí hlavní budovy – naše snímky zachycují stav v pondělí, ve středu a v pátek. Je až neuvěřitelné, jak dokážou projevodvat svoji inteligenci někteří žáci naší školy...

A co dál? Pachatelé uhradí cenu zničených dveří (1 500 Kč) a současně se stanou majiteli kázeňského trestu za úmyslné poškozování školního majetku. Někteří si k tomu připočtou i trest za lhaní při vyšetřování případu. Vypadá to, že v povětrí lítá docela slušné hejno dvojek z chování...

EKOTÝM INFORMUJE...

Začátkem měsíce září se konala první schůzka Ekotýmu a odstartovala tak nový školní rok plný ekologických aktivit. Rozrostli jsme se o nové členy i nové nápady a plány, které nás v následujících dnech, týdnech i měsících čekají. Přivítali jsme také maskota Ekoslávka, kterého nám ušila jedna šikovná babička ☺.

Máme už za sebou „oslavu“ Evropského dne bez aut a také jsme se zapojili do projektu „Čistý les, čistá hlava“ v rámci celostátního projektu „72 hodin – Ruku na to“, který vyhlásila Česká rada dětí a mládeže. Čeká nás spousta práce a nespočet dalších aktivit. Ale nepředbíhejme...

Mgr. Martina Janíčková

EVROPSKÝ DEN BEZ AUT

Tento den patří k významným dnům Evropy v ochraně životního prostředí. Vyhlásila ho Evropská komise v roce 2000 a od té doby se každoročně slaví 22. září.

Hlavním záměrem je upozornit na obrovský nárůst automobilové dopravy ve městech a na různé způsoby jeho řešení, jako je například budování cyklostezek, podpora veřejné dopravy apod. I naše škola se již tradičně podílí na podpoře udržitelného rozvoje dopravy, proto se zapojili žáci i učitelé.

18. září 2013 se členové školního Ekotýmu vydali do ulic našeho města s vlastnoručně vyrobenými plakáty, kartičkami a lístečky. Kolemjdoucí občany jsme informovali o tomto dnu a předali jim kartičku. Jelikož ale zrovna nebylo moc příznivé počasí, ne všichni lidé byli milí a chápaví. Ale i tak jsme vše zvládli a těšíme se na další podobnou akci.

Marie Novotná, 9.C

ČLENOVÉ EKOTÝMU VE ŠKOLNÍM ROCE 2013-2014

Kristýna Janečková	6. A
Jakub Dreiseitl	6. B
Veronika Fialová	6. C
Lucie Hlaváčová	6. C
Eva Pelikánová	6. C
Kristýna Benešová	7. B
Kristýna Altová	7. B
Nikola Slámová	8. A
Natálie Atanasiadu	8. A
Denisa Svobodová	8. A
Vendula Blažková	8. A
Pavel Kubík	8. A
Petr Svoboda	8. B
Adam Procházka	8. B
Jan Poul	8. C
Pavel Svoboda	8. C
Pavla Pejchalová	9. A
Tereza Benešová	9. A
Pavčina Tománková	9. A
Valerie Slámová	9. A
Ondřej Svoboda	9. A
Anna Truksová	9. C
Karolína Voršalová	9. C
Marie Novotná	9. C
Karolína Švárová	9. C

ÚKLID V KORUNĚ

2. října 2013 se část žáků z 8.A a 8.B, kteří navštěvují předmět ekologicko přírodopisná praktika, vydala pomáhat přírodě - konkrétně sběrem odpadků v novoměstském parku Koruna.

Ze začátku se nám zdálo, že jsme tam šli zbytečně a že žádné odpadky nenajdeme.

Pak ale paní učitelka Janíčková pronesla: „Vyhlašuji soutěž o největší úlovek a za-

a zatím vedu, poněvadž mám trenky ☺.“ V té chvíli jsme si říkali, že vyhrála stoprocentně ona. Potom to ale začalo, a tak se mezi další nálezy zařadily koberce, karimatka, kyblík, míč, svetr a další.

Pět plných pytlů odpadků jsme nakonec odnesli na školní dvůr a nasypali je do kontejneru, kde měly být už od začátku. Úklid nám netrval ani moc dlouho. Po půlhodině se Koruna zase chlubila pouze tím pěkným - přírodou...

Anna Bílková, 8.A

ČISTÝ LES, ČISTÁ HLAVA

S tímto mottem jsme se zapojili do celostátního projektu **72 HODIN – RUKU NA TO**. Jedná se o dobrovolnické akce, jejichž účastníci během 72 hodin (od čtvrtka 10. 10. 2013 do neděle 13. 10. 2013) pomáhají lidem, přírodě či místu, kde žijí.

10. října 2013 se ekotýmáci vydali o půl druhé do lesa sbírat odpadky. Připojili jsme se k projektu **72 hodin – Ruku na to!** a šlo se. Projekt 72 hodin je určen na ochranu přírody a každá škola, která se do něj zapojuje, musí něčím přispět.

Než jsme vyšli, dostali jsme nákrčník jako symbol tohoto projektu. Nezapomněli jsme ani na Verunku. Verunka je pes paní učitelky Janíčkové, který s námi chodí na různé akce do lesa. Když jsme dorazili k lesu, udělali jsme si společné foto a rozdělili jsme se na dvě skupiny. Jedna skupina šla s paní učitelkou Janíčkovou a ta druhá se vydala sama.

Ze začátku se sbírání odpadků zdálo jako nezáživná věc, ale to se změnilo, když jsme rozpoutali šiškovou bitvu. Zanedlouho nás to ale přestalo bavit a najednou jsme byli u studánky, kde se moje kamarádka Valerie Slámová hned napila vody. To by nebyl výlet, kdyby Valérie neudělala nějakou blbost ☺.

Od studánky jsme se už pomalu vraceli do školy, ale pořád lesem. Každý našel něco, ale nebylo toho moc - a to je dobře, alespoň vidíme, že lidé z okolí Nového Města na Moravě se nechovají jako prasátka. Udělalo se ještě pár fotek a paní učitelka vydala

tři diplomy a rozdělila je. Někteří dostali také placku třeba na mikinu nebo na batoh a šlo se ke škole.

Před školou jsme odpad vyhodili do popelnice. Všichni si šli nakonec do školy pro věci, jenže to nebylo tak jed-

noduché. Paní učitelka si zapomněla klíče, takže nám musela jít otevřít paní uklízečka. Nakonec ale vše dobře dopadlo...

Pavčina Tománková, 9.A

OBNOVA TŮNÍ

V sobotu 26. října 2013 jsme se zúčastnili ve spolupráci s CHKO Žďárské vrchy a Sdružením Krajina akce na obnovu tůň u novoměstského koupaliště.

U hráze rybníka jsme vybudovali dvě malé tůň na podporu výskytu chráněných rostlin a živočichů. Samotná práce spočívala ve vyhloubení dvou tůň o celkové rozloze asi dvacet metrů čtverečních a hloubce zhruba osmdesát centimetrů.

Tůň budou nyní samovolně naplněny dešťovou vodou a částečně také vodou podzemní a nám nezbyvá než

doufat, že si zde najdou své místo k rozmnožování především naši obojživelníci, jako je skokan krátkonohý, skokan hnědý, ropucha obecná nebo třeba čolci. Dále by se zde mohl rozšířit výskyt bezobratlých vodních živočichů a zooplankton.

Naše práce tím ale neskončila. Od jara nás čeká průběžný monitoring života a zároveň péče o tyto tůňe a jejich údržba. Chtěla bych poděkovat paní Doležalové z CHKO Žďárské vrchy a panu Blažkovi ze Sdružení Krajina za výbornou spolupráci a panu

Vopršalovi za připravené opékáčky i dřevo na oheň. A hlavně také dětem, které se akce zúčastnily, a byť byly zablácené od hlavy k patě (tímto se omlouvám rodičům), dokázaly vzít pořádně za práci.

Mgr. Martina Janíčková

Vzduchem sviští krumpáč a zabodává se do podmáčené země. Ryče odkrývají zeminu a odhalují mazlavou hnědou hmotu. Hlouček lidí stojí po kolena zabořen do bahna a snaží se vyhloubit jámu. Zhruba po hodině tvrdé práce je vyhlášena první přestávka. Všichni se hladově vrhli na krabičky ukrývající něco dobrého na zub.

Po krátké přestávce se plni nově nabraných sil vrháme do druhé části programu. Ta zní: zvětšit původní díru a začít kopat druhou past na mamuta ☺. Pustili jsme se do práce, když se najednou ozve: „Paní učitelko, našla jsem žížalu!“ A už jsme jenom viděli, jak letí vzduchem, a současně se ozval výkřik. Paní učitelka se totiž příšerně bojí žížal, a tak utrousil pár nevlídných slov odešla raději do ústraní ☺.

Pak nadešla ona trpká chvíle, na kterou všichni s úsměvem čekali - uvízla jsem v bahně... A co teď? Pár ochotných kluků se mě snažilo vyhrabat, ale zatím marně. Jednu nohu jsem

po chvíli vyndala, ta druhá už byla horší. Přestávala jsem doufat, že se odtud ještě někdy dostanu ☺. Kluci pomalu ztráceli síly a já taky.

Z posledních sil, zbavena všech iluzí, jsem zvolala: „Kdo mě zachrání, dostane pusu.“ A to jste měli vidět ten fofr ☺! Za chvíli byla noha venku a moji zachránci dostali pusu na tvář.

Utrpení však ještě neskončilo. Jeden z kluků tam při mém

urputném zachraňování uvíznul taky - a až po kolena. Celá záchranná akce začala nanovo. Kluci hrabali, holky podávaly pomocné ruce. Nakonec se všichni z bahna dostali zcela zdrávi.

Jelikož jsme už šilhali hlady, odebrali jsme se k ohni opéct si kus žvance. Nakonec tedy vše skončilo happy endem...

Karolína Švárová, 9.C

Víte, že...

- Zubři ve volné přírodě přibývají po celé Evropě. Po Německu a Slovensku, kde se zubři v posledních letech vrátili do volné přírody, byli loni vypuštěni také v Rumunsku a centrálním Rusku.

- Přibližně 40 000 krychlových metrů dřeva napadeného kůrovcem vytěžili letos lesníci v Národním parku Šumava.

- Až o pětinu se může snížit populace afrických slonů v příštím desetiletí, pokud se africkým zemím nepodaří zpomalit jejich vybíjení pytláky. V některých místech mohou být sloni dokonce vyhubeni. Loni zabili pytláci v Africe 22 000 slonů. Jen během září otrávil jedovatým kyaniidem ve vodě v národním parku Hwange v Zimbabwe tři stovky slonů, což byl podle ochranářských organizací nejhorší jednorázový akt vybíjení těchto zvířat v jižní části kontinentu za poslední čtvrtstoletí.

Podle www.ekolist.cz připravily Ekodrbny

EKOINSPEKTOR

2. října 2013 nevynesla služba v 7.B koš na plasty. Odpadky byly i na zemi vedle koše.

FUJ!!!! Ale ruku na srdce – takových tříd a takových košů bychom našli každý den několik. A právě na to dohlídne náš ekoin-spektor...

ANKETA

1. Co si představujete pod pojmem přírodní katastrofa?
2. Je házení odpadků na zem přírodní katastrofa?
3. Jak by se dalo pomoci Zemi?
4. Jak podle vás vzniká tornádo?

Eliška Humlíčková, 8.A

1. Hrozná spoušť..
2. Ano, škodí to přírodě.
3. Neodhazovat odpadky.
4. Horký a studený vzduch se smíchá a vzniká tornádo.

Vendula Bartoňová, 9.B

1. Výbuch sopky.
2. Jsou horší přírodní katastrofy.
4. Neházet odpadky na zem.
5. Studený a teplý vzduch se smíchá.

Šimon Peňáz, 5.B

1. Sopka.
2. Jo.
4. Třídít odpad.
5. Z mraků továren.

Filip Duda, 5.B

1. Globální oteplování.
2. Jo.
4. Nestavět továrny.
5. Nevím.

Mgr. Dagmar Svobodová

1. Něco strašného (tsunami).
2. Dlouhodobě ano.
4. Aby se všichni začali chovat slušně, respektovat se navzájem a respektovat přírodu.
5. Když se dostává tlaková níže a tlaková výše dohromady.

Nikola Slámová, Natalie Atanasiadu, Denisa Svobodová, 8.A

SVĚTOVÝ DEN

Mgr. Pavlína Poláčková

POSVÍCENÍ VE ZNAMENÍ
POLENSKÝCH MRKVÁNKŮ

VÝŽIVY

Věřte nebo ne, ale i z takové netradiční suroviny, jakou je kořenová zelenina – mrkev, se dají upéct báječné buchty. Přesvědčili se o tom všichni žáci 1. stupně i s rodiči, kteří neváhali a přišli v předvečer oslav tohoto dne na akci s názvem Naše posvícení aneb pečeme polenské mrkvánky.

Ve školní jídelně, jež byla naplněna k prasknutí, se jakoby mávnutím kouzelného proutku děti proměnily v pekaříky a pekařinky, aby si za pomoci pedagogů a vrstevníků udělaly z kynutého těsta a mrkvové náplně ten zaručeně nejlepší mrkvánek. Než se ze syrového

těsta vylouply upečené, krásně nadýchané a voňavé bochánky, vytvořily si ještě papírový pytlík, aby jej měly v čem odnést.

Akce se uskutečnila pod záštitou Kraje Vysočina a za podpory organizace Člověk v tísni. Všem, kteří se na její realizaci podíleli, patří můj velký dík.

**Zdravý Kraj
Vysočina**

ŠKOLÁČEK

ANEK DO ŠKOLY BEZ SLZIČEK

V letošním školním roce připravily paní učitelky z 1. stupně budoucím prvňáčkům pestrý program zaměřený na úspěšné zvládnutí vstupu do školy. Čeká je celkem osm společných setkání, ve kterých se děti i jejich rodiče seznámí s prostředím školy a poznají své budoucí paní učitelky. Vyzkouší si mnohé činnosti, které budou ve škole potřebovat, a hravou a zábavnou formou se z nich pomalu stanou školáči...

1. setkání

Ve čtvrtek 24. října 2013 přivítala ve svých prostorách přístava naší školy letos poprvé budoucí školáčky a jejich rodiče. První setkání proběhlo ve třídě 3.B a jeho náplní bylo hraní a sportování se zvířátky.

Po slavnostním přivítání paní zástupkyně Librové se děti přesunuly ze školních lavic na koberec, kde si zahrály na koťátka, o kterých jsme si předtím poslechli písničku. Protáhly si svoje záda a pustily se do her s klubíčkem. Pak jsme si všichni společně zahráli na les a schovávali jsme se před medvědem. Posléze jsme společnými silami vytvořili

kruh z kamenů, po kterých poskakovaly žabky.

Další hry proběhly ve dvou skupinách, do lasa (kruhu) jsme chytali buvola. Do spo-

lečného hraní jsme pak zapojili i maminky a tatínky a společně jsme si zacvičili se sloníkem Toníkem a Míšou.

Následovala chvíle zaslouženého odpočinku. Všechny děti dostaly sladkou odměnu a společně jsme za odměnu sledovali jeden příběh Maxipsa Fíka.

První společné setkání budoucích školáčků uteklo jako voda. Všichni se báječně zapojovali do všech her a maminky i tatínkové se zájmem sledovali své děti, jak s chutí plnily své úkoly.

Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Viera Buchtová

2. setkání

V úterý 12. listopadu 2013 se již podruhé otevřely dveře naší školy budoucím prvňáčkům a jejich rodičům. Děti třídu zaplnily do poslední volné židličky a už se těšily, co nového je čeká.

Paní zástupkyně Librová nás, učitelky budoucích prvních tříd, hned v úvodu rodičům a

dětem představila a otevřela téma tohoto setkání.

Tentokrát jsme si povídali o tom, co znamená kouzelné slůvko geometrie a děti se hned pustily do hledání plošných geometrických tvarů kolem sebe. Pomáhal jim při tom panáček Kryšpín, kterého na samý závěr dostaly v omalo-

vance společně se sladkou odměnou.

Děti si vzpomněly na názvy jednoduchých plošných geometrických tvarů, porovnávaly jejich velikost a barvu, vytvářely řadu podle diktátu, určovaly vlevo od..., vpravo od..., hned před, hned za, který tvar je první, který poslední.

Práce se jim dařila a asi nejvíc je zaujalo skládání vlastního obrázku. To bylo nápadů! Loď, vláčky, bagry, malí Kryšpínci, panenky, květiny nebo semaforey...

A aby se při práci také protáhly, zacvičily si u rybníka v kruhu, zazpívaly o žabce nebo zahrály na domeček, stromček a hříbeček. I rodiče se zapojili. Nejenže pomáhali dětem při skládání obrázků, ale také

si společně s našimi nejmenšími vyzkoušeli správné držení tužky a obtáhli si s nimi několik grafomotorických cviků. Věříme, že si děti odnesly hezké zážitky a rodiče nové náměty pro hravou přípravu svých budoucích školáků.

Těšíme se na Vaši příští návštěvu v prosinci v atmosféře přicházejících Vánoc. Čeká nás vánoční tvoření a co by to

bylo za Vánoce bez malých překvapení...

Mgr. Marie Budíková, Mgr. Markéta Součková

OD ANDULKY PO ŽÍŽALU

Mgr. Jaroslava Truksová

Ve čtvrtek 26. října 2013 navštívily děti z 2.A a 2.B městskou knihovnu, kde pro ně byla připravena beseda s názvem Od Andulky po žížalu.

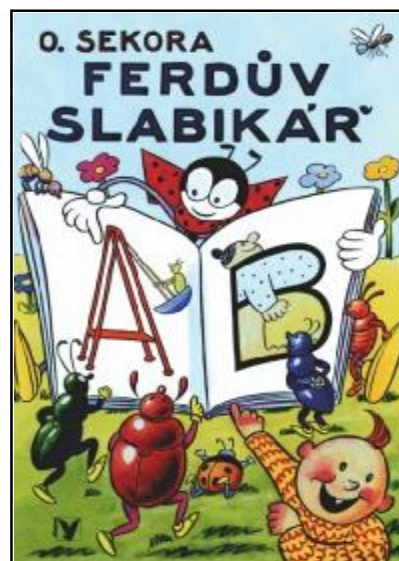
Paní knihovnice přivítaly děti jako průvodčí, usadily je do imaginárního vláčku, zahoukaly a už se mohlo jet na výlet za písmenky. Dokonce jim i cvakly jízdenky. Povídal si s dětmi o tom, jak cestovat vlakem, jaké to je, co se dá za jízdy všechno dělat apod.

Potom vytáhly košík s leporely. Každý druháček dostal jednu knížečku, představil své písmenko a přečetl jednu stránku. Leporela pak děti poskládaly na igelitový koberec a složily společně abecedu.

Paní knihovnice také dětem představily knihu Ferdův sla-

bikář. Písmenka jim ukazovaly např. pomocí skládacího metru. Děti si po celou dobu zábavnou formou procvičovaly abecedu.

Na závěr je vláček dovezl do oddělení pro děti, kde se seznámily s tím, jak to v knihovně chodí, a také se podívaly do čítárny.

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

Mgr. Pavlína Poláčková

MALÝ PRŮVODCE VELKÝMI SOCHAMI

Žákovská knihovna přes prázdniny nezměnila své působíště ani osazenstvo, sídlí stále na stejném místě, vítá vás všechny na stránkách školního časopisu a - jak jinak - ani letos nezahálí. V tomto roce již opustíme staré předměty i povolání, která nás provázela vloni, a pro změnu se pokusíme rozšířit si své cestovatelské obzory...

Nabízím vám tímto putování za sochami žďárského rodáka Michala Olšiaka, které jsem si dovolila nazvat *Malý průvodce velkými sochami*. V každém čísle poznáme několik přinej-

menším zajímavých betonových soch, jež neotřelým způsobem krásí krajinu. Sochy můžete obdivovat jak na těchto stránkách, tak i ve skutečnosti. Jsou totiž rozesety v

krásné krajině Vysočiny - především v blízkém okolí Žďáru nad Sázavou, a tak nemusíme vůbec daleko. Než začneme obdivovat samotné dílo, sluší se představit jeho autora...

MICHAL OLŠIAK

Narodil se v roce 1978, vystudoval gymnázium a po jeho absolvování se začal věnovat malířství a sochařství. Jeho sochy bychom našli jak u nás, tak třeba v Německu či Itálii. Věnuje se tvorbě soch nejen z betonu a kamenů, ale i z písku. Zaměřuje se na malbu olejem či kombinovanou technikou a vede vlastní galerii ve Veselské ulici ve Žďáru nad Sázavou.

Ani se tomu nechce věřit, ale nejbližší sochu **patrona hasičů sv. Floriána** ve tvaru hydrantu najdeme přímo na Školní ulici v Novém Městě na Moravě.

Je tedy opravdu jen kousíček od vchodu do naší školy. Zdobí fasádu budovy hasičské zbrojnice (na obrázku vlevo). Mnozí z vás ji denně míjí a určitě o tom ani nevíte ☺.

Za přibližně třímetrovou sochou **Výra** vyrazíme do necelých šest kilometrů vzdálené chatové osady Yukon nedaleko obce Tři Studně. S ní si tu klidu a ticha užívají ještě dva **Krboví muži**.

Přibližně kilometr od nich, dobře ukrytý u penzionu Zátíší přímo v obci Tři Studně, číhá na kolemjdoucí **Hejkal Pepino**. V této lokalitě, rozhodně nesmíme opomenout dva **Houbiše** u penzionu Fryšava v obci Fryšava pod Žakovou horou. Měří asi 2,5 metru a jejich slavnostní odhalení proběhlo v červnu 2013.

Káně

Horkou novinkou je **Káně** u hotelu ASKINO - HORNÍK v katastru obce Tři Studně - 800 metrů od Hejkala. Dokončen byl teprve na přelomu měsíce září a října tohoto roku (na obrázku vlevo).

Tak to vidíte, desetakilometrovou procházku v jednom směru jsme zvládli jako nic, příště vyrazíme směrem na Žďár – to už ale bude procházka o něco delší...

Houbiš

Krbový mužík

Hejkal Pepino

Výr

ŠKOLNÍ SBĚR

Mgr. Pavlína Poláčková

LOŇSKÉ VÝSLEDKY

Do posledního čísla Puclíka v loňském školním roce jsme nemohli dát závěrečnou sběrovou tabulku, protože celkové výsledky našeho školního sběru byly známy až po redakční uzávěrce. Činíme tak tedy dodatečně a vy se můžete podívat, jak si vedla vaše třída. Ale pozor, výsledky jsou loňské, to jste byli o ročník „mladší“... Údaje jsou v kilogramech.

TŘÍDA	POMERANČ	CITRON	VÍČKA PET	BATERIE	HLINÍK	CD/DVD	PAPÍR
1.A	24,20	0,55	63,00	3,95	14,10	0,00	400,00
1.B	34,40	0,30	43,60	29,60	10,70	0,00	796,00
2.A	25,20	0,20	46,00	7,00	14,60	0,00	1 249,00
2.B	22,80	0,80	60,70	10,60	37,50	0,90	1 505,00
3.A	40,80	1,70	67,30	25,80	18,70	0,80	841,00
3.B	34,40	1,00	41,00	2,30	9,10	0,30	1 564,00
4.A	11,50	0,40	32,30	1,90	3,35	0,00	650,00
4.B	34,70	1,30	44,10	11,30	15,30	0,00	631,00
5.A	24,10	4,10	70,20	16,40	19,10	1,00	1 362,50
5.B	33,00	1,05	86,80	51,30	10,45	0,30	4 325,00
1. stupeň	285,10	11,40	555,00	160,15	152,90	3,30	13 323,50
6.A	16,60	0,00	55,40	3,50	7,10	0,00	805,00
6.B	19,00	0,50	26,25	19,30	4,50	0,00	877,00
7.A	3,50	0,00	16,50	3,90	11,80	0,00	805,00
7.B	7,90	0,05	8,10	0,00	0,40	0,00	73,50
7.C	8,45	0,00	106,40	8,00	9,00	1,00	302,00
8.A	9,20	0,00	5,40	1,10	0,10	0,40	294,00
8.B	15,50	2,20	25,35	0,90	6,50	6,20	1 146,50
8.C	6,00	0,00	8,85	3,32	2,75	0,10	1 313,00
9.A	1,70	0,40	3,95	0,00	3,00	0,00	346,00
9.B	11,40	0,05	9,00	0,70	1,00	0,30	212,00
9.C	8,40	0,10	10,90	0,70	1,46	0,00	142,50
2. stupeň	107,65	3,30	276,10	41,42	47,61	8,00	6 316,50
ředitelna	7,05	0,00	8,10	20,00	0,10	0,00	5 042,00
sborovna	5,00	0,00	5,70	0,60	4,10	0,00	153,00
družina	3,50	2,76	14,50	1,70	2,60	0,00	628,50
příznivci školy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
jídelna	0,10	4,60	0,00	0,00	0,00	0,00	395,00
ZŠ Slavkovice	0,00	0,00	73,00	0,00	50,00	0,00	0,00
CELKEM	408,40	22,06	932,40	223,87	257,31	11,30	25 858,50

TÉMĚŘ ZLATÝ PAPIROVÝ HATTRICK!

Zřejmě se vám teď vybaví dávná vítězství našich hokejových reprezentantů. U nás se však o žádný sportovní výkon v pravém slova smyslu nejedná, i když... Nasbírat za čtyři školní roky téměř **100 tisíc kilogramů papíru** a obsadit při tom v soutěžním klání škol

tři první místa a jedno druhé, tak to je činnost téměř srovnatelná s parádním sportovním výkonem. No uznejte sami, nejsou to nádherné výsledky? Nejenže z nich máme opravdovou radost, ale vážíme si každého z vás, kdo nám v tomto směru pomáhá.

Letošní rok...

S novým školním rokem máme opět našlápnuto velmi dobře – první dvě výběrová kola, která proběhla v říjnu a listopadu „vynesla“ **10 tun papíru**. Uvidíme, co přinesou další...

SOUTĚŽ ODBORNÝCH DOVEDNOSTÍ

Žáci 9. ročníku se 14. listopadu 2013 zúčastnili Soutěže odborných dovedností, která se konala na Střední škole technické ve Žďáru nad Sázavou. Z naší školy se vypravila dvě družstva. První z 9.A ve složení Ondřej Svoboda, Ondřej Homolka a Josef Svoboda, druhé družstvo z 9.B ve složení Radim Šimek, Ladislav Peňáz a Lukáš Kosař.

Konkurence byla veliká a úkoly nelehké. V kategorii elektro museli soutěžící s přesností vytvarovat hrot pájky. V kategorii dřevo dostali kluci nahrubo uříznutý výrobek (vařečku) a měli za úkol ji opracovat na čisto.

Poslední kategorií bylo strojírenství, kde byla poznávačka různých technických předmětů a pomůcek, samozřejmě i demontáž a montáž výrobku na čas.

Na vyhlášení výsledků jsme se přemístili do kulturního domu na Festival vzdělávání, kde jsme si stihli vyzkoušet spoustu věcí, načerpat množství informací a pak už jsme netrpělivě čekali na verdikt, jak jsme v soutěži dopadli.

Hoši byli velice šikovní a obsadili v soutěži družstev 2. a 3. místo. V kategorii jednotlivců dosáhl Ladislav Peňáz na druhou příčku a Lukáš Kosař skončil třetí. Nezbyvá než pogratulovat a poděkovat...

Mgr. Erika Oravcová

ŠKOLNÍ TOULAVKA

Mgr. Pavlína Poláčková

ZÁJEZDY DĚTÍ A RODIČŮ ZA POZNÁNÍM

NA CESTÁCH

ČOKOLÁDA A DIVADLO

Třetí červnový víkend zavítala během sobotního a nedělního dopoledne bezmála stovka zájemců z řad dětí a rodičů do Muzea čokolády a v marcipánu v Táboře, které je umístěno v prostorách tří historických domů nedaleko od centrálního Žižkova náměstí...

V první části jsme se si vyslechli povídání o historii čokolády, jejím pěstování, zpracování a dovozu do Evropy. Ve druhé, věnované marcipánu, jsme všem ostatním návštěvníkům „zabrali“ dílnu, jež se jevila jako stvořená pro hravé ruce našich malých i velkých zájezdníků – vytvářeli, co se dalo ☺.

Součástí muzea je i čokolatérie, kde jsme všichni pro změnu ochutnávali a prosklenými okénky také sledovali, jak vlastně čokoládové výrobky pod rukama šikovných cukrářů vznikají.

Tuto sladíčkou návštěvu jsme, jak také jinak, zakončili nákupem v místním obchůdku. Nádherné pralinky všech možných tvarů, vůní, chutí i barev jsme si hrdě odnášeli do autobusu - domů však většina z nás

dovezla jen neidentifikovatelné hroudy, které skončily v lednicích, aby se po následném ztuhnutí mohly rozřezat na ochutnávkové kousky.

Odpoledne bylo v režii kouzelného Českého Krumlova. To, co nás sem přilákalo, byla pohádkově laděná akční ko-

medie na otáčivém hledišti – Pták Ohnivák a lišák Zorro. Nechyběla ani prohlídka samotného historického města.

Ze sluncem zalitého města se téměř nikomu z nás nechtělo. Vraceli jsme se ale obohaceni o spoustu krásných chvil s pocitem báječně prožitého dne ☺.

NA LETIŠTĚ BEZ BOT

Neděle 27. října 2013, 5:30 hodin, a přestože je ještě tma jako v ranci, naprosto tichým autobusovým nádražím se ozývají dětské hlasy. Naše školní „toulavka“ se už pobúhvíkolikáté vydává na výlet...

Zdárně zdolala naši „báječnou“ dálnici D1 a zcela neplánovaně zastavila u Pražského hradu na Hradčanském náměstí, kde

právě byla instalována výstava s historickou a současnou technikou, výzbrojí a výstrojí českých ozbrojených sil.

Součástí byla i maketa nadzvukového stíhacího letounu JAS-39 Gripen a vidět letoun Gripen nebo takový kolový

transportér Pandur na vlastní oči, to je výjimečná záležitost, tak proč si je nechat ujít, když do exkurze na Letišti Václava Havla zbývalo ještě dost času. Vzhledem k tomu, že hodiny na Chrámu sv. Víta odbíjely teprve devátou, bylo tu málo zájemců, a tak prohlídka stála určitě zato.

Úderem desáté jsme už ale pomalu směřovali ke kontrole a k detekčnímu rámu na 3. terminálu Letiště Václava Havla, kde začala naše dvouhodinová exkurze.

Byť jsme nikam neodlétali, tak bezpečností předpisy na tomto letišti jsou opravdu přísné – někteří z nás si museli dokonce zout boty, aby je bezpečnostní rám pustil ☺... Nakonec jsme prošli všichni a nic už nebránilo tomu, abychom skutečně vyrazili.

Kromě toho, že jsme se dozvěděli něco málo o historii i současnosti letiště, nechyběly informace o biologické ochraně letiště, hangárech, skladech, mycím centru, čerpacích stanicích, vozovém parku a výcvikovém středisku se simulátory a trenažéry pro odborný výcvik

palubního personálu. Řeč byla také o radiolokátorech řídicích letový provoz, parkovišti pro speciální autobusy Cobus s kapacitou 100 osob pro dopravu cestujících do a z letadel a o spoustě dalších věcí.

Projížděli jsme tzv. Cargo zónou, kde se odbavují nákladní letadla, kolem odmrazovacích stání, využívaných v zimním období, kdy musí být před odletem proveden postřik letadla rozmrazovací kapalinou, a také jsme lehce nahlédli do třídimy zavazadel, která odbaví 3 000 zavazadel za hodinu!

Za zmínku ještě určitě stojí ranvej 06/24 – vzletová a přistávací dráha v délce 3 715 m a šířce 45 m – hlavní používaná dráha letiště s protiskluzovou úpravou, která zvyšuje její brzdné účinky. Vedle ní jsme měli možnost stát a pozorovat přistání a odlety letadel i s patřičnou zvukovou kulisou - nezapomenutelný zážitek...

Pojmy z letištní hantýrky - jako: rampák, stojánka, zašpalkování, pušbek, travelátor, stroboskopická světla neboli flešky jsou pro všechny účast-

níky zájezdu už dnes samozřejmostí ☺.

Mimochodem – věděli jste, že při startu letadlo zapíná prvně pravý motor a potom teprve levý, nebo že přistávající letadlo má přednost před vzlétajícím? Pokud ne, nic si z toho nedělejte, teď už to víte ☺.

Závěr patřil záchranné požární stanici, jedné z nejmodernější tohoto druhu v České republice. To však ještě nebylo všechno – odpolední představení v Divadle Spejbla a Hurvínka s následným setkáním se samotnými protagonisty završilo návštěvu naší metropole.

Na tentýž zájezd vyrazili další zájemci ještě 16. listopadu. Ti však místo vojenské techniky zavítali na Vítkov k monumentální soše Jana Žižky a do Armádního vojenského muzea, které sídlí pod tímto památníkem.

PRO ZAPOMNĚTLIVCE:

- „**rampák**“ (přesný název Supervizit Ramp Kontrol) je člověk, který koordinuje celou přípravu letu od nástupu cestujících po nakládání zavazadel a vytlačení letadla od terminálu. Poznáte ho úplně jednoduše – když dochází k vytlačení letadla od nástupního můstku na plochu a přípravě na start, u předního kola se pohybuje osoba se sluchátky – no a to je právě „rampák“
- „**stojánka**“ - místo, kde letadlo „parkuje“
- „**zašpalkování**“ – zajištění letadlových kol proti pohybu
- „**pušbek**“ - vytlačuje letadlo ze stojánky
- „**travelátor**“ - posuvný chodník, po kterém putují zavazadla nebo osoby v prostoru letiště
- stroboskopická světla neboli „**flešky**“ – žlutá blikající světla na křídlech letadla, která pilot zapíná, když jde na přistání ve výšce 3 000 metrů

Mgr. Jaroslava Truksová

NETRADIČNÍ VYUČOVÁNÍ VE 2.A

BRAMBOROVÝ TÝDEN

Týden od 7. do 11. října 2013 byl ve 2.A ve znamení brambor. Brambory se nám připletly do všech vyučovacích předmětů. V matematice jsme počítali s kousky brambor, vážili je, skládali geometrické tvary...

V českém jazyce jsme pracovali s básničkou o bramborách, povídali si o zajímavostech, o receptech a četli příběh o bramborácích. Vytvořili jsme společně naši třídní kuchařku ze sladkých a slaných receptů na pokrmy z brambor.

Ani tělocvik nebyl brambor ušetřen. Děti moc bavily závody v přenášení brambory na vařečce a běh s bramborem. Cenou pro vítěze byl Bramboráček a Bramboráčka – panáček z brambor. V hudební výchově

čekala na děti rytmická cvičení, taneček Kopu, kopu brambory a také se naučily novou písničku – samozřejmě bram-

borovou. V praktických činnostech děti navlékaly bramborový náhrdelník a ve výtvarné výchově si vyzkoušely tisk rozpůleným bramborem. Také vyráběly pytle plné brambor, které nám teď zdobí chodbu přístavby.

Interaktivní tabuli jsme využili v prvouce. Učili jsme se části rostliny, podívali jsme se na další hospodářské plodiny a děti viděly, jak se sklízí brambory. Také jsme uspořádali výstavu prapodivných brambor a volili to nejprapodivnější.

Celý bramborový týden jsme uzavřeli tím, že jsme si na svačtinu usmažili bramboráky. To byla vůně!

STRAŠIDELNÉ VYUČOVÁNÍ

Opět po roce usedli 31. října 2013 ve 2.A do lavic strašidla, upíři, čarodějnice a další tajemné bytosti. Ne že bychom byli tak velikými příznivci Halloweenu, i když večerní „koledování“ ve strašidelných převlecích by nebylo k zahazení, ale v rámci takové té podzimní duchařské nálady je fajn usednout do lavic jako strašidla a duchové. Jen letos nám počasí vůbec neprálo - celé dopoledne svítilo do třídy sluníčko, tak jsme si toho strašidelná tolik neužili.

I tentokrát se všechny předměty týkaly strašidel, duchů a všeho, co k tomu patří. Takže jsme např. kreslili a počítali myši, podepisovali se krví, vymýšleli o sobě věty oznamovací, hráli hru na strašidla a mrtvoly, poslouchali a četli pohádku O strašidlu Mulisákově, vyráběli dýně a podobně...

Na svačinu jsme si dali např. Honzíkovy (pardon Harryho Pottera juniora) prsty, strašidelné muffiny nebo kosti... Maminky dětí jsou úžasné

a tímto jim moc děkuji, že se s dětmi podílely na přípravě strašidelných svačin. Děti mezi sebou opět zvolily ty nejstrašidelnější bytosti. Vítězství znovu vybojoval kostlivec, který si

odnesl jako cenu strašidelnou masku.

Pak nastal čas oběda, a tak se duchové a strašidla odebrali ke spánku – ona taková strašidelná škola dá jednomu zabrat!

POLŠTÁRKOVÝ DEN

Ve středu 25. listopadu 2013 jsme si ve 2.A opět zpestřili vyučování. Děti přišly v tento den do školy se svým nejoblíbenějším polštářkem. Tedy ne úplně všechny - pár dětí zapomnělo, tak jim polštářky zapůjčili třetíáci. Tímto jim ještě jednou móóóc děkujeme ☺.

Celý den jsme tedy věnovali polštářkům a všemu, co k nim patří. V českém jazyce jsme tvořili slova, psali polštářkové věty oznamovací, tázací, rozkazovací a přací, četli jsme pohádku O polštáři a peřině. V matematice jsme prodávali polštářky, počítali slovní úlohy

a polštářkové příklady. V tělocviku čekal na děti hod polštářem do dálky, polštářová honička, rozcvička, soutěže a hlavně na závěr polštářková bitva. Tu si teda všichni moc užili ☺! A v prvouce jsme si povídali o usínání a zimním spánku...

MALOVÁNÍ KŘÍDAMI

Radka Maděrová

V měsíci říjnu jsme se s dětmi ze školní družiny zúčastnili hned dvou akcí, které byly zaměřeny na malování křídami. První zorganizovala novoměstská knihovna 3. října za kulturním domem pod názvem Podzimní malování křídami.

Než děti začaly malovat své výtvary, pořádně si zasoutěžily. Všechny se snažily a každý dostal záložku do knížky se sladkou odměnou. Druhé Barevné malování křídami pořádala naše škola 9. října. Sešli jsme se na školním dvoře, a protože počasí bylo nejisté, zkusili jsme přivolat sluníčko pěknou písničkou.

Děti se rozdělily do tří skupin podle ročníků - 1. třídy, 2. a 3. třídy, 4. a 5. třídy, podělily se o křídý a s chutí se pustily do malování. Soutěžilo se o nejhezčí obrázek z každé skupiny a rozhodování bylo opravdu těžké. Bohužel všichni vyhrát nemohou, takže ostatním byla útěchou alespoň bonbónová odměna.

SLIBY - CHYBY...

PUCLÍKŮV KOMIKS

Situaci v hodině češtiny v jedné třídě naší školy zachytila v komiksu **Beata Dudová ze 7.B** 😊...

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

AHOJ KAMARÁDI,

je to hrůza, jak ten čas letí... Nový školní rok se nám pěkně rozběhl a teď už netrpělivě vyhlížíme Vánoce. Do první třídy jsme přivítali 12 prvňáčků a díky nim je nás ve škole celkem 26. Protože v ostatních ročnících nás ani zdaleka není tolik (ve 2. a 3. třídě po 4 žácích, ve 4. třídě 6 žáků), začínáme být docela „ohroženým druhem“. Prostě naši nejmladší jsou velká přesila. Pomalu se už zabydlují a začínají vystrkovat růžky...

ZÁJEZD DO NĚMECKA

Na konci minulého školního roku jsme do Puclíku napsali, jak se těšíme na náš třídní pobyt v Německu – ukončení projektu Comenius. Odjížděli jsme hned po vysvědčení, tak jsme vám nemohli podat zprávy z našeho „výletu“. Tak pokud budete chtít, můžete si přečíst, jak prima jsme se měli...

Závěru loňského školního roku jsme se nemohli dočkat. Těšili jsme se na vysvědčení a na začínající prázdniny, ale nejvíc na dlouho plánovaný zájezd do

Německa. Však posledního půl roku se nemluvalo o ničem jiném. Není se co divit - mnozí z nás měli možnost vůbec poprvé odjet za hranice České

republiky a poprvé spát v hotelu.

V pátek jsme si odnesli domů vysvědčení a hned se ke škole vraceli s cestovním pasem, kufrem či taškou a samozřejmě velkou svačinou. I přesto, že na zájezd s námi jeli i někteří rodiče, většina z nás nasedala do autobusu trochu znejistělá, co je v příštích dnech bude čekat.

400 kilometrů do Regensburgu rychle uteklo, a tak jsme se v podvečer ubytovali v hotelu DRAM Inn, kde nás čekal pan ředitel Stefan. S ním jsme pak odjeli na Walhallu, krásnou stavbu nad Dunajem, kterou dal postavit král Ludvík I. ve stylu římských památek. Pokochali jsme se budovou a krás-

nými výhledy do kraje a odjeli na školní zahradu na „česko-německý piknik“. Naše maminky doma napekly pravé české koláče a jiné dobroty, kterými jsme přispěli do společného pikniku.

Po občerstvení jsme využili travnaté hřiště a protáhli si těla po několikahodinovém sezení v autobuse. Blížil se večer, a proto jsme museli odjet do hotelu a vyspat se na další den.

Ráno nás čekala bohatá snídaně a odjezd do kláštera Weltenburg. Weltenburg je postaven v Dunajské soutěsce a je nejstarším klášterem v Bavorsku. Již v roce 1050 zde mniši začali vařit pivo a dodnes je pivovar v provozu.

Po prohlídce kláštera a po svatčině jsme vyhlídkovou lodí pluli do přístavu ve městě Kelheim. Řeka Dunaj zde protéká půvabným kaňonem s vápencovými skalami. Po chvíli jsme spatřili na vrchu Michelsberg mohutnou kruhovou stavbu - Halu osvobození. I tuto stavbu dal vybudovat král Ludvík I. pro slávu Bavorska a německého národa.

Z přístavu jsme pokračovali autobusem na festival do školy ve Schwabelweisu. Tento fes-

tival pořádají rodiče a učitelé pro děti pravidelně každý rok. Na školním dvoře postaví lavičky, stoly, stánky s občerstvením, grilují maso, klobásy, prodávají nápoje i zmrzlinu. Na školní zahradě si děti mohou zasoutěžit v různých disciplínách.

Letos na festival pozvali i naše žáky. Společný tanec německých i slavkovických žáků – polonéza – zahájil odpolední program a po přivítání všech hostů následovalo vystoupení našich německých kamarádů. Nechyběla ani prohlídka celé školy a pak se už všichni rozběhli k soutěžím nebo ke stánkům, nakupovali tombolu a zúčastnili se i dětského bazárku. Od pana ředitele Štefana jsme dostali „nabitě“ poukázky, za které jsme si mohli nakupovat „zboží“.

K večeru pro nás místní hasiči připravili překvapení – svezli nás na malých motorových člunech po Dunaji ze Schwabelweisu až ke starému mostu v Regensburgu. Z jízdy jsme byli všichni nadšení, nejraději bychom jeli několikrát.

Večer jsme ještě byli na prohlídce u místních hasičů a také jsme se svezli hasičskými vo-

zy. V hotelu jsme si ještě zahráli „Českoněmeckou superstar“ a plni krásných dojmů jsme zalezli do postelí.

Ráno po snídani jsme sbalili své věci a nasedli do autobusu. Čekala nás prohlídka jednoho z nejstarších měst v Německu - Regensburgu. V roce 2006 byla historická část města zapísána na seznam světového kulturního dědictví UNESCO. Přes středověký kamenný most (Steinerne Brücke) jsme úzkými uličkami prošli Porta Praetoria do historického centra.

Obdivovali jsme měšťanské domy s vysokými věžemi i Starou radnici. Nemohli jsme vynechat nejvýznamnější gotickou památku - katedrálu sv. Petra a byli jsme zcela ohromeni velikostí a krásou této stavby. Na trhu jsme nakoupili suvenýry a výbornou zmrzlinu.

Protože nás čekala dlouhá cesta domů, museli jsme se vrátit k našemu autobusu. Loučení s německými kamarády bylo smutné, ale utěšovalo nás, že vzpomínky, zážitky a přátelství si odvážíme domů.

Kamarádi ze Slavkovic

PROJEKT COMENIUS

Mgr. Jana Láchová

COMENIUS 2011-2013

V letech 2011-2013 jsme byli zapojeni do projektu Partnerství Comenius Regio. Společně s městským úřadem a hasiči jsme spolupracovali s partnery

stejných institucí v Německu. Naše partnerská škola měla sídlo v místní části města Regensburg – Shwabelweis. Během dvou let jsme navázali přátelství s německými školá-

ky, které vyvrcholilo výměnnými návštěvami.

COMENIUS 2013-2015

Po úspěšném ukončení projektu Comenius Regio se tento

školní rok naše škola zapojila do nového dvouletého projektu Partnerství škol Comenius, vyhlášeného Národní agenturou pro evropské vzdělávací programy (NAEP). Našimi

partnerskými školami se staly dvě školy v zahraničí - Základní škola Gunskirchen v Rakousku a Základní škola při zdravotnickém zařízení v Bratislavě na Slovensku.

V době podání projektu (únor 2013) byla další partnerskou školou i „naše“ známá škola ve Schwabelweisu v Německu. Ta bohužel od smlouvy v červenci odstoupila. Název našeho společného projektu je Unsere Heimat (Náš domov).

22. října 2013 došlo v naší škole k první schůzce koordinátorů partnerských škol. Byly projednány změny v projektu, které vyplynuly z odstoupení německé školy, a byl upraven plán akcí a aktivit. Společně jsme vytvořili plán aktivit a úkolů partnerů a projednali individuální výstupy škol.

DIVADLO PANA HRUBCE

Mgr. Jana Láchová

14. listopadu 2013 navštívil naši školu pan Jan Hrubec se svým Dřevěným divadlem. Tentokrát nám zahrál krásnou pohádku O zlaté rybce.

Zlatá rybka plní tři přání ženy rybáře - Margarety. Tu však neuspokojí žádný z darů zlaté rybky, touží po stále větším bohatství. Nakonec je potrestána a stane se zase obyčejnou rybářovou ženou.

Obdivovali jsme nádherné loutky, barevné kulisy i měnění se scény. Po představení jsme mohli nahlédnout do zákulisí a pozorně jsme poslouchali vypravování pana Hrubce, jak pohádku připravoval.

Těšíme se zase na další setkání...

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Ivana Staňková

Čas běží a my jsme zahájili již 5. ročník Podvečerního čtení v ZŠ Slavkovice. Jako první za námi přijel pan Jan Hrubec,

povoláním loutkoherec, který si založil své Dřevěné divadlo a také pracuje jako zdravotní klaun - navštěvuje děti v ne-

mocnicích coby doktor Traktor a pomáhá jim snášet jejich těžké chvíle.

Nejdřív dětem knížku představil: autor Vitalij Bianki – Lesní noviny. Vysvětlil jim, že kniha představuje jakýsi kalendář lesní přírody od jara do zimy a má formu novin vytvářených různými dopisovateli - dětmi, lovci, vědci a myslivci. Potom vybíral různé „zprávičky“ – napínavé, veselé, smutné...

Děti i dospělí se dobře bavili a naše první setkání uběhlo jako voda. Host se nám ještě podepsal do Podvečerní kroniky, přidal veselý obrázek a slíbil dětem, že se jistě nevidí naposledy...

ZDRAVÍ JE NAŠE BOHATSTVÍ

Ivana Staňková

V rámci této kampaně jsme v naší ZŠ ve Slavkovicích uspořádali dva projekty:

• TÝDEN ZDRAVÉ VÝŽIVY

Ten měl děti seznámit s potravinami zdravé výživy. Vybrali jsme proto společně s dětmi recepty, které obsahovaly zeleninu, ovoce, luštěniny, brambory a netradiční potraviny kuskus a bulgur.

• slunečnice

Děti dostaly rozkrojené cereální bulky a pokusily se je rovnoměrně namazat pomazánkovým máslem. Pak přišlo vytvoření květiny: okolo celé bulky upevnily proužky žluté papíry a doprostřed nasypaly slunečnicová semínka. Vznikla slunečnice jako „živá“

• smajlíci s ovocem

Podkladem této zdravé pochoutky byl rýžový chlebiček. Poté si děti uvařily pudink a vychladlý ho vyšlehalý s tvarohem. Natřely chlebičky a potom už zapracovala fantazie – k dispozici měly hroznové víno, mandarinky, jablka, kukuřičné kulíčky, rozinky a další zdravé dobroty. Z každého kolečka tak vznikl zcela originální obličej.

- **krabi**

U této dobroty byl podobný postup jako u slunečnice, jen místo pomazánkového másla děti použily vlastní pomazánku z tvarohu a mrkve. Nožičky vytvořily pomocí proužků červené papriky a oči rozinkami.

- **čočkové chlebičky**

Děti pod dozorem rozmixovaly uvařenou čočku, kterou v misce dochutily solí a pro lepší roztírání doplnily pomazánkovým máslem. Poté natřely pomazánkou opečené plátky tmavého toustového chleba. Každý pak ozdobily kouskem vajíčka, okurkou, paprikou apod.

- **bramborové dobroty**

Děti oškrábaly brambory a nakrájely je na slabší plátky. Potom je kladly na plech s pečícím papírem a potřely olejem s bylinkami, které si samy vybraly. Pak už jen podle vůně z trouby určovaly, kdy bude dobrota hotová.

- **saláty s bulgurem a kuskusem**

Děti nakrájely na kostičky papriku všech tří barev, rajčata, salátovou okurku a ředkvičky. Potom ve dvou mísách zamíchaly jednu část s předem uvařeným bulgurem a druhou s kuskusem. Dochutily solí.

Starší děti dostaly za úkol do druhého dne zjistit původ a složení těchto dvou méně známých potravin. Před konzumací našich pokrmů jsme si vždycky popřáli: DOBROU ZDRAVOU CHUŤ!

• GYMNASTICKÁ OLYMPIÁDA

Spočívala v plnění disciplín se čtyřmi pomůckami – žíněnkou, žebřinami, lavičkou a kužely s nastavitelnou výškou laťky. Děti byly rozděleny na dvě skupiny podle ročníků a obtížnosti

- **žíněnka - skok z místa**
Děti měly označeny páskami tři různé vzdálenosti s jinou bodovou hodnotou, měly tři pokusy, které se sčítaly.
- **žebřiny - obratnost**
Vylézt na žebřiny, na žebřinách se otočit, vydržet v závěsu co nejdéle.
- **lavička - rovnováha**
Přejít lavičku popředu, přejít pozadu, přeskákat lavičku snožmo, starší děti přecházely lavičku s míčkem na pálce a přes překážky.
- **kužely - skok do výšky**
Přeskočit třikrát zvyšující se laťku.

	1. SKUPINA	
1. místo	Vendula Lišková	1. ročník
2. místo	Veronika Hlaváčová	2. ročník
3. místo	Jindra Mrázek	1. ročník

	2. SKUPINA	
	Milda Vencálek	4. ročník
	Jeroným Tecl	3. ročník
	Lucie Lukešová	4. ročník

Vítězové byli odměněni diplomem, drobnými cenami a všichni účastníci dostali alespoň cenu útechy – gumového medvídka pro zdravé klouby, aby se jim příště dařilo ještě lépe ☺.

DŮM PRO VŠECHNY VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Pojďte s námi letos poznávat neznámý dům se zamčenými pokoji. Každý má svoje tajemství a my je budeme prozkoumávat... Opět sbíráme body za splněné úkoly – za obrázky, soutěže, doplňovačky, otázky, zajímavosti k tématu a podobně. Za splněný bodový limit dostaneme klíček příslušné barvy, protože kdo jich nasbírá potřebné množství, může v červnu hledat poklad!

Jako první jsme odemknuli zeleným klíčkem **POKOJ PŘÍRODY**. Povídali jsme si o stromech, zvířatech, houbách, pozorovali přírodu na louce i v lese, kreslili a modelovali, tvořili v družině přírodní koutek. Zajímali jsme se o práci myslivců, poznávali jejich zvláštní řeč a vymýšleli, jak se asi staví posed. Šikovní kluci svůj nápad vytvořili i z Lega. Hodně jsme se věnovali správnému

sběru známých hub, jejich uchování a zpracování.

V říjnu jsme se dostali modrým klíčkem do **POKOJE DOPRAVNÍHO**. Nejdřív jsme se zajímali o historii dopravy, zaujalo nás čtení o vynálezu kola, vyhledávali jsme zajímavosti o vzniku cest a silnic, kreslili jsme koně s povozy a kočáry, první automobily a vzducholodě. Samozřejmě kluky nejvíc zajíma-

lo stavění aut, vrtulníků a kamionů z Lega, holky zase poctivě kreslily dopravní značky a doplňovaly kvízy o bezpečnosti na chodníku i na silnici. Společně jsme pak vymýšleli, co všechno potřebuje mít a umět řidič, cyklista nebo chodec.

Kamarádi ze ŠD Slavkovice

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 74 – prosinec 2013

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová, Karolína Švárová, Marie Novotná, Radka Křížová, Anna Truksová, Pavlína Tománková, Iva Mrkvičková, Josef Novotný, Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beáta Dudová, Michaela Heralová, Kristína Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Veronika Fialová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 74 vyšlo 9. prosince 2013 v nákladu 35 výtisků